

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 5-9-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Σωτηρία Σταματοπούλου και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 14-8-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1149/16-8-2022 του οικονομικού φορέα «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «... ..», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 25-8-2022, κατόπιν της από 16-8-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων).

Και του από 26-8-2022, κατόπιν της από 16-8-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερος παρεμβαίνων).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των από 5-8-2022 κοινοποιηθεισών με αρ. 322/7-6-2022 και με αρ. 442/20-7-2022 Αποφάσεων Οικονομικής Επιτροπής, καθ' ο μέρος στο τμήμα 1 κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των ....., ..., ..., ... και ....., στο τμήμα 2, κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των ....., ..., ..., ... και ....., στο τμήμα 3 των .... και ...., στο τμήμα 4 των ....., ... και ....., στο τμήμα 5 των ....., ..., ... και .... και και στο τμήμα 6, ..., ..., ... και ....., στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την Παροχή υπηρεσιών Φύλαξης 1) του .... και των βοηθητικών γηπέδων αυτού επί των οδών .... & ... 2) των εγκαταστάσεων του παλαιού εργοστασίου .... 3) του Χριστουγεννιάτικου χωριού επί της ... Α' 4) του Χώρου Αναψυχής στο ... .. 5) του χώρου των ... .. 6) του Πάρκου Εκπαιδευτικών Δράσεων στο χώρο της πρώην ... .., συνολικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 549.983,87 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση την 3-11-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μον. ΑΔΑΜ ... την 8-11-2021

και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ..... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 3-8-2022 Απόψεις της και ο προσφεύγων το από 3-9-2022 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ....., ποσού ευρώ 2.750,00.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η προσφυγή της αποδεκτής σε όλα τα τμήματα προσφεύγουσας κατά της εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών και οικονομικών προσφορών, ως και κατά της εκτελεστής πράξης κατακύρωσης που ενσωμάτωσε, κατ' άρ. 3.1.2.1 της διακήρυξης, την πρώτη ως άνω πράξη, καθ' ο μέρος κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των καθ' ων παρεμβαινόντων, που ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούν τις από 25-8-2022 και από 26-8-2022 αντιστοίχως τις παρεμβάσεις τους. Ομοίως μετ' εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά της αποδοχής των .... .., ..., ... και ....., ασχέτως κατάταξης αυτών ανά τμήμα, αφού ούτως ή άλλως, η αποδοχή τους δημιουργεί κίνδυνο στον προσφεύγοντα περί περαιτέρω προσβολής της τυχόν σε αυτόν κατακύρωσης, αν τυχόν εν συνεχεία αναδειχθεί ανάδοχος. Αντίθετα, απαραδέκτως ασκείται, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, η προσφυγή κατά του οικονομικού φορέα .... .. όσον αφορά το τμήμα 6, αφού αυτός κατά τη με αρ. 322/7-6-2022 Απόφαση Οικονομικής Επιτροπής, αποκλείσθηκε εκ της διαδικασίας στο τμήμα αυτό, χωρίς να αμφισβητήσει τον αποκλεισμό του και ενώ ήδη παρήλθε η σχετική προθεσμία άσκησης προσφυγής και άρα, είναι ήδη οριστικά αποκλεισμένος από το τμήμα αυτό. Κατ' αποτέλεσμα, η προσφυγή πρέπει ως προς το ανωτέρω παραδεκτό σκέλος της να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία, ομοίως δε και οι παρεμβάσεις.

3. Επειδή, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης ορίζει ότι «Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση,

σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης... Οι ως άνω εταιρείες υποχρεούνται στην οικονομική προσφορά τους να συνυπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων.» και ο όρος 5.1 ότι «Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ της ανάπτυξης και συντήρησης του ΟΠΣ ΕΣΗΔΗΣ, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016 γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016) . Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%. Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού.», ενώ το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα οικονομικής συμπεριφοράς περιλαμβάνει πεδίο για «Νόμιμες υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις».

Όπως άλλωστε έχει ad hoc κριθεί (ΔΕΦΑΘ Ακυρωτικό 715/2021), από τη συνδυαστική εφαρμογή των όρων 2.4.4 και 5.1 της διακήρυξης προκύπτει ότι η υποχρέωση των διαγωνιζομένων να περιλάβουν στην προσφερόμενη τιμή και κάθε άλλη επιβάρυνση που προβλέπεται στην κείμενη νομοθεσία περιλαμβάνει

την ειδικότερη υποχρέωση να περιλάβουν στην τιμή ποσοστό 8% επί της προσφερόμενης καθαρής αξίας των υπηρεσιών, το οποίο αφορά σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος του ν. 4172/2013. Η εν λόγω υποχρέωση συναρτάται πρωτίστως με τον τρόπο σύνταξης της οικονομικής προσφοράς και ως εκ τούτου η μη τήρησή της, ήτοι η μη συμπερίληψη στην οικονομική προσφορά άγει, άνευ ετέρου σε απόρριψη της οικονομικής προσφοράς σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του όρου 2.4.6 περ. α) της νυν διακήρυξης (Βλ. ΔΕΦΑΘ 126/2019, 25/2019, 265/2016, ΔΕΦΘεσσ 93/2020 και ΑΕΠΠ 1566/2021, 1242-1243/2021, 504/2020, 827-828/2020). Ειδικότερα, ως έχει κριθεί, η υποχρέωση συμπερίληψης στην τιμή της προσφοράς της παρακράτησης της προκαταβολής του φόρου εισοδήματος 8% και μάλιστα αδιαστίκτως αν το συγκεκριμένο κονδύλιο αναγράφεται ή όχι στους Πίνακες έντυπα της οικονομικής προσφοράς που παρατίθενται στην διακήρυξη «αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης» (ΣΤΕ 563/2008, ΕΑ ΣΤΕ 446/2009, 840/2008, 482/2006, πρβλ. ΣΤΕ 3938/1999). Επιπλέον, αφενός κατά τον όρο 5.1 και το άρ. 5 της ΣΥΜΒΑΣΗΣ, η παρακράτηση φόρου λογίζεται ως κράτηση και επιβάρυνση και επομένως, είναι καταγραφτέα και υπολογιστέα στο κατά τη διακήρυξη, υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς στο περί κρατήσεων πεδίο, ενώ και ο όρος 2.4.4 ρητά αναφέρει ότι στην τιμή περιλαμβάνονται όχι μόνο οι υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ, ΕΣΗΔΗΣ, κρατήσεις μετά χαρτοσήμου+ΟΓΑ, αλλά και κάθε άλλη και εν γένει επιβάρυνση του αναδόχου. Ούτως έχει ήδη κριθεί (ΔΕΦΛαρ 34/2020) ότι ακόμα κι αν υφίσταται διευκρίνιση που ορίζει ότι η παρακράτηση φόρου δεν θεωρείται κράτηση υπέρ τρίτων, και πάλι ο υποψήφιος έχει υποχρέωση να συμπεριλάβει την σχετική κράτηση διότι η διακήρυξη ορίζει (όπως εν προκειμένω) ότι ο υποψήφιος υποχρεούται να συμπεριλάβει και κάθε άλλη επιβάρυνση που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία. Τούτο διότι, από τους όρους 2.4.4 και 5.1 της διακήρυξης, προκύπτει με σαφήνεια η

υποχρέωση των διαγωνιζόμενων να συμπεριλάβουν στην προσφερόμενη τιμή τις κρατήσεις υπέρ τρίτων και κάθε άλλη επιβάρυνση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται άνευ χρέιας έτερης διαρύπωσης και η παρακράτηση φόρου εισοδήματος (ΔΕφΠατρ 52/2020) σε ποσοστό 8% του ν. 4172/2013, ως εμπίπτουσα στην έννοια των λοιπών επιβαρύνσεων και των νόμιμων υπέρ του δημοσίου κρατήσεων (βλ. ΔΕφΘεσ 26/2019, 17/2020, 93/2020), την οποία η αιτούσα, αν και υποχρεούνταν, δεν περιέλαβε στην προσφερόμενη τιμή (βλ. ΔΕφΑθ 10/2020, σκ. 10, εκδοθείσα υπό ταυτόσημους όρους. Η ανωτέρω υποχρέωση επιβάλλεται ανεξάρτητα από το γεγονός της μη ύπαρξης διακεκριμένου πεδίου στο οικείο υπόδειγμα του Παραρτήματος IV της διακήρυξης, καθόσον αρκούσε προς τούτο το ενιαίο για όλες τις νόμιμες υπέρ δημοσίου και τρίτων κρατήσεις (ΔΕφΑθ 25/2019) πεδίο του αναλυτικού πίνακα της οικονομικής προσφοράς (ΔΕφΑθ 10/2020). Τούτο ενώ κατά τον όρο 5.1 η πρόβλεψη περί του ότι «Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού», ως και η ρητή περίληψη στο άρ. 5 ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ, βλ. ανωτέρω, της παρακράτησης φόρου ομοιογενώς μετά των λοιπών κρατήσεων (βλ. ΔΕφΑθ 715/2021) υπέρ ΑΕΠΠ, ΕΑΑΔΗΣΥ, ΕΣΗΔΗΣ, άγουν σε συμπέρασμα συμπερίληψης της παρακράτησης φόρου μετά των κρατήσεων στην οικονομική προσφορά, ως «κάθε άλλη επιβάρυνση» κατά τα αναφερόμενα στον όρο 2.4.4 (βλ. ΔΕφΑθ 198/2021). Αν αντίθετα, η αναθέτουσα αρχή επιθυμούσε να μην υποχρεούνται οι συμμετέχοντες να υπολογίσουν την παρακράτηση αυτή στην προσφορά τους, όφειλε με ρητή και σαφή διατύπωση στους όρους 2.4.4 και 5.1 της διακήρυξης ή στο Έντυπο Οικονομικής Προσφοράς που περιέχεται στο ως Παράρτημα IV της διακήρυξης, το οποίο καλούνταν οι διαγωνιζόμενοι να συμπληρώσουν, να εξαιρέσει την εν λόγω παρακράτηση από τις κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τις εν γένει επιβαρύνσεις που οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν να υπολογίσουν και να περιλάβουν στην προσφορά τους (βλ. ad hoc ΔΕφΠατρ 52/2020, σκ. 10) ή έστω, να διατυπώσει τις περί κρατήσεων προβλέψεις και πεδίο υποδείγματος με τρόπο, ώστε να προκύπτει ότι υπολογίζονται μόνο οι ανωτέρω υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ και

ΕΣΗΔΗΣ κρατήσεις και όχι κάθε επιβάρυνση ή κάθε εν γένει κράτηση υπέρ Δημοσίου. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η παρακράτηση φόρου δεν συνιστά έξοδο διότι επιστρέφεται ή συμψηφίζεται με τη φορολογική υποχρέωση του οικονομικού φορέα, αυτός ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης. Τούτο διότι αφενός το γεγονός ότι δεν συνιστά επιχειρηματική δαπάνη, επιπλέον της ούτως ή άλλως φορολογικής δαπάνης που θα προκύψει στη λήξη της χρήσης για όλα τα εισοδήματα της επιχείρησης, δεν αναιρεί ότι είναι δαπάνη είτε άμεσα είτε ως μέρος της συνολικής φορολογικής δαπάνης της επιχείρησης, ακόμη και κατά συμψηφισμό με τις υπόλοιπες υποχρεώσεις από φόρο εισοδήματος και άρα, συμπερίληψη στις οικείες δαπάνες χρήσης του οικονομικού φορέα (αφού ο συμψηφισμός της παρακράτησης με τις εν τέλει προκύπτουσες οφειλές σημαίνει απλά ότι η επιχείρηση δεν πληρώνει δυο φορές το ίδιο ποσό, όχι ότι δεν πληρώνει αναλογούντα φόρο για τις εργασίες της σε επίπεδο χρήσης). Και άρα, δεν αναιρεί, ότι απομειώνει εν τέλει, όπως κάθε δαπάνη της επιχείρησης το προκύπτον προς κάλυψη των λοιπών υποχρεώσεων της, διαθέσιμο εισόδημά της, ακόμη και σε επίπεδο πλήρους έτους. Περαιτέρω, η αιτίαση ότι η παρακράτηση φόρου επιστρέφεται βασίζεται στην υπόθεση, ότι εν τέλει η επιχείρηση στη λήξη της χρήσης θα εμφανίσει φορολογική υποχρέωση μικρότερη από την παρακράτηση, συνθήκη ουδόλως γνωστή κατά το νυν χρόνο. Σε κάθε όμως περίπτωση, είτε επιστραφεί είτε συμψηφισθεί, ήτοι αφαιρεθεί από τις εναπομείνουσες φορολογικές υποχρεώσεις που θα προκύψουν μετά τη λήξη της χρήσης τούτο δεν αναιρεί ότι η παρακράτηση φόρου συνιστά μια απευθείας απομείωση του εσόδου της επιχείρησης ένεκα φορολογικής υποχρέωσης, η οποία ασχέτως εν τέλει οριστικού συμψηφισμού της μετά τη λήξη της χρήσης, ούτως ή άλλως απομειώνει τα έσοδα και ασχέτως αν τυχόν λόγω εν τέλει λοιπών εξόδων της επιχείρησης που απομειώνουν τα έσοδά της και αυξάνουν το κόστος της, προκύψει ζήτημα μικρότερης φορολόγησης της. Άλλωστε, και ο ΦΠΑ που καταβάλλεται στην πληρωμή προς απόδοση καταρχήν στη φορολογική αρχή, δεν καταβάλλεται εν τέλει αυτούσιος, αλλά μόνο καθ' ο μέρος δεν καλύπτεται από συμφιζόμενο με τον ΦΠΑ εκροών, ΦΠΑ εισροών, δηλαδή ΦΠΑ που αφορά τα έξοδα της επιχείρησης. Τούτο όμως

προφανώς δεν συνεπάγεται ότι ο ΦΠΑ καθ' ο μέρος δεν καταβάλλεται λόγω συμψηφισμού με ΦΠΑ από έξοδα της επιχείρησης μπορεί να ληφθεί υπόψη στην κοστολόγηση της προσφοράς ως έσοδο της επιχείρησης. Επιπλέον των ανωτέρω, ο λόγος για τον οποίο κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 απαιτείται η δήλωση των νομίμων κρατήσεων και η συμπερίληψη τους στην οικονομική προσφορά, ήτοι η αφαίρεσή τους από το τίμημα, προκειμένου να ανευρεθεί το ποσό που απομένει προς έλεγχο κάλυψης εργατικού, ασφαλιστικού και διοικητικού κόστους εκτέλεσης της σύμβασης, είναι ακριβώς διότι οι κρατήσεις αυτές απομειώνουν το ποσό που εισπράττει ο ανάδοχος και με το οποίο χρηματοδοτεί τις δαπάνες της επιχείρησης και εκτέλεσης της σύμβασης. Η παρακράτηση φόρου ασχέτως εν τέλει λογιστικής μεταχείρισης και εκκαθάρισης που θα λάβει χώρα μετά τη λήξη της χρήσης και σε σημείο του επόμενου αυτής έτους (και άρα, εν προκειμένω η εκκαθάριση αυτή όσον αφορά το δεύτερο έτος της σύμβασης θα λάβει χώρα μετά τη λήξη της σύμβασης αυτής), δεν εισπράττεται από τον ανάδοχο και δεν πληρώνεται αυτός το αναλογούν ποσό στο τιμολόγιο του. Αν το πληρωτέο ποσό, δηλαδή αυτό που απομένει μετά την παρακράτηση φόρου υπολείπεται των εξόδων εκτέλεσης της σύμβασης, τούτο σημαίνει, ότι ο ανάδοχος θα εισπράττει λιγότερα από όσα δαπανά για την εκτέλεση της σύμβασης. Τούτο διότι οι εργαζόμενοι δεν θα λαμβάνουν αποδοχές κατά τον μελλοντικό χρόνο της εκκαθάρισης του φόρου του αναδόχου, αλλά κατά τον παρόντα χρόνο εκτέλεσης της εργασίας τους, ομοίως δε και οι ασφαλιστικές εισφορές πληρώνονται κατά τον ίδιο χρόνο με τις οικείες περιοδικές δηλώσεις. Η δε θεώρηση ότι επειδή η παρακράτηση φόρου εν τέλει θα συμψηφιστεί με τη μελλοντική φορολογική υποχρέωση, δεν είναι υπολογιστέα στην (σκοπούσα ακριβώς, στη διακρίβωση τήρησης των εργοδοτικών υποχρεώσεων του αναδόχου) κοστολόγηση της οικονομικής προσφοράς, σημαίνει ότι υποτίθεται πως ο ανάδοχος καθ' όλο το (έκαστο) έτος εκτέλεσης της σύμβασης, θα εκτελεί τη σύμβαση επί ζημιά, χρηματοδοτώντας ο ίδιος τις δαπάνες αποδοχών και ασφάλισης κατά το υπόλοιπο που δεν θα καλύπτει η ανεπαρκής προς τούτο πληρωμή του, αναμένοντας την επόμενη χρονιά (και μάλιστα, όταν η εκτέλεση αφορά τους πρώτους μήνες του

ημερολογακού έτους, αναμένοντας επί σχεδόν ένα και ήμισυ έτη, μέχρι να γίνει η εκκαθάριση φόρου της χρονιάς κατά το επόμενο έτος) και το υποθετικό ενδεχόμενο ότι θα προκύψει επιστροφή φόρου, όταν μάλιστα το ενδεχόμενο αυτό επηρεάζεται από πλήθος αστάθμητων παραμέτρων, όπως τα λοιπά έξοδα της επιχείρησής του ή τα τυχόν ανόργανα έσοδα του, χωρίς κατά τον χρόνο της εκτέλεσης και πολλώ δε μάλλον της προσφοράς του, να δύναται να προβλέψει τη μελλοντική φορολογική του υποχρέωση κατά τη μελλοντική της εκκαθάριση. Έναλλακτικά, τούτο σημαίνει ότι ο ανάδοχος θα εκτελεί επί ταμειακή ζημία τη νυν σύμβαση, αναμένοντας λογιστικό μελλοντικό συμψηφισμό από την αφαίρεση φορολογικών υποχρεώσεων που θα κληθεί να πληρώσει την επόμενη χρονιά. Τέτοια θεώρηση όμως, αφενός δεν συνάδει με τον υπέρ της τήρησης των εργοδοτικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, προστατευτικό σκοπό του άρ. 68 Ν. 3863/2010 (σκοπός του οποίου είναι ακριβώς η διασφάλιση δυνατότητας του αναδόχου να καλύπτει αυτές τις υποχρεώσεις και δια τούτου, προστασίας των εργαζομένων του από τυχόν καταστρατηγήσεις και όχι η διασφάλιση του θετικού λογιστικού αποτελέσματος του αναδόχου), αφετέρου μεταβάλλει το ίδιο το γράμμα της διάταξης αυτής, ως και του άρ. 2.4.4 της νυν διακήρυξης, κατά τα οποία ορίζεται ότι από την οικονομική προσφορά θα πρέπει να καλύπτονται οι κρατήσεις, το εργατικό-ασφαλιστικό κόστος, το διοικητικό κόστος και αφαιρουμένων τούτων να καταλείπεται ένα εύλογο κέρδος, τρέποντας ούτως τον υπολογισμό της προσφοράς από ουσιαστικό και πραγματικό σε θεωρητικό και λογιστικό (δεδομένου δε, ότι το όποιο εκ της παρακράτησης μελλοντικό όφελος ενδεχομένως να μην καταλήξει ποτέ σε αληθή επιστροφή, αλλά μόνο σε απομείωση μελλοντικής υποχρέωσης και το όποιο άλλωστε, όφελος θα προκύψει σε χρονιά επόμενη από αυτή του κρίσιμου χρόνου εκτέλεσης της σύμβασης και πληρωμών των εργαζομένων, ως και πληρωμών των εισφορών εργοδότη). Τούτο, ενώ υπό τέτοια λογική, εξέτασης τήρησης των υποχρεώσεων του άρ. 68 Ν. 3863/2010 από λογιστική σκοπιά, οι προσφέροντες θα δύναντο να λαμβάνουν υπόψη για τη σύνταξη της οικονομικής προσφοράς τους μεγέθη όπως προκαταβληθείσες επιμέρους αποδοχές ή υπόλοιπα αχρεωστήτως επιμέρους καταβληθεισών εισφορών,

καταστρατηγώντας τον έλεγχο του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και την τελολογία του. Επομένως, εν προκειμένω και βάσει των νυν όρων, ήταν υπολογιστέα στις οικονομικές προσφορές των διαγωνιζομένων η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%.

Περαιτέρω, με βάση τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013, «... ο παρακρατούμενος φόρος εισοδήματος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών, ήτοι στην αξία που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των τυχόν κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου, του Μ.Τ.Π.Υ. και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες βαρύνουν το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την αμοιβή, εφόσον η επιβολή τους προβλέπεται με νόμο και είναι υποχρεωτική η καταβολή αυτών ...»(βλέπε ΠΟΛ. 1120/25.4.2014).». Συνεπώς, ο φόρος αυτός πρέπει υπολογιστεί από τους προσφέροντες επί της τιμής προσφοράς τους, κατόπιν αφαίρεσης του ΦΠΑ και των κρατήσεων υπέρ Δημοσίου, ΜΤΠΥ και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, κατ' άρ. 64 παρ. 2 Ν. 4172/2013, που ορίζει ότι «2. Οι φορείς γενικής κυβέρνησης «εκτός από τις κεφαλαιουχικές εταιρείες» κατά την προμήθεια κάθε είδους αγαθών ή υπηρεσιών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υποχρεούνται, κατά την καταβολή ή την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας αυτών, να παρακρατούν φόρο εισοδήματος, ο οποίος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών με συντελεστή ως ακολούθως:... γγ) ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) για την παροχή υπηρεσιών.», ενώ και η ΠΟΛ 1131/25-5- 1994 σχετικώς ορίζει ότι «Η παρακράτηση θα γίνεται επί της καθαρής αξίας των τιμολογίων ήτοι επί της αξίας που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των τυχόν κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου που βαρύνεται ο προμηθευτής, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. ». Άρα, επί της προ ΦΠΑ προσφερόμενης τιμής και άρα και συμβατικής αξίας κατά την εκτέλεση, διενεργούνται οι υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ, ΕΣΗΔΗΣ μετά του χαρτοσήμου, κρατήσεις, αυτές αφαιρούνται από το πληρωτέο καταρχήν προ ΦΠΑ πάντα, ποσό και επί αυτού διενεργείται η παρακράτηση φόρου 8%, η οποία κατά τα ανωτέρω θα πρέπει να υπολογιστεί ως κονδύλι επιπλέον του κόστους εκτέλεσης της σύμβασης (και δεν δύναται

μέρος ή το όλον αυτού να συνιστά συγχρόνως και μέρος του κόστους εκτέλεσης). Δεδομένου δε ότι το άθροισμα των πλην παρακράτησης φόρου κρατήσεων ανέρχεται συνολικά σε $0,15\%+0,15\%\times 3,6\%$ για χαρτόσημο και τελικώς σε $0,1554\%$, το καθαρό ποσό επί του οποίου διενεργείται η παρακράτηση ανέρχεται σε $8\% \times (1-0,1554\%)=8\%\times 99,8446\%$ της προ ΦΠΑ τιμής= $7,987568\%$ επί της συνολικής προ ΦΠΑ τιμής (Απόφαση ΑΕΠΠ 1012/2021) και αθροιστικά, όλες οι κρατήσεις, μετά της παρακράτησης φόρου, $8,142968\%$ επί της προ ΦΠΑ συνολικής τιμής.

Η .... στο στο τμήμα 1 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 151.052,50 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 130,27 ευρώ, ποσό που υπολείπεται πρώτον του αναλογούντος στις άνευ παρακράτησης φόρου κρατήσεις ($0,1554\%$ ανωτέρω), οι οποίες ανέρχονται σε 234,74 ευρώ, αφετέρου υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού $8,142968\%$ για κρατήσεις μετά παρακράτησης φόρου, το οποίο συνίσταται σε 12.300,16 ευρώ. Στο τμήμα 2 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 80.380,10 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 69,28 ευρώ, ποσό που υπολείπεται πρώτον του αναλογούντος στις άνευ παρακράτησης φόρου κρατήσεις ($0,1554\%$ ανωτέρω), οι οποίες ανέρχονται σε 124,91 ευρώ, αφετέρου υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού $8,142968\%$ για κρατήσεις μετά παρακράτησης φόρου, το οποίο συνίσταται σε 6.545,33 ευρώ. Στο τμήμα 4 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 49.424,90 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 42,80 ευρώ, ποσό που υπολείπεται πρώτον του αναλογούντος στις άνευ παρακράτησης φόρου κρατήσεις ($0,1554\%$ ανωτέρω), οι οποίες ανέρχονται σε 76,80 ευρώ, αφετέρου υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού $8,142968\%$ για κρατήσεις μετά παρακράτησης φόρου, το οποίο συνίσταται σε 4.024,65 ευρώ. Στο τμήμα 5 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 49.424,90 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 42,80 ευρώ, ποσό που υπολείπεται πρώτον του αναλογούντος στις άνευ παρακράτησης φόρου κρατήσεις ($0,1554\%$ ανωτέρω), οι οποίες ανέρχονται σε 76,80 ευρώ, αφετέρου υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού $8,142968\%$ για κρατήσεις μετά παρακράτησης φόρου, το οποίο συνίσταται σε 4.024,65 ευρώ. Άρα, σε

κανένα τμήμα της προσφοράς του (τμήματα 1, 2, 4 και 5) δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου, ενώ συγχρόνως και επιπλέον, υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, ακόμη και τις λοιπές, άνευ παρακράτησης φόρου κρατήσεις και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω διακριτές και σωρευτικές πλημμέλειες, η προσφορά της .... υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στα τμήματα 1, 2, 4 και 5.

Η .... στο τμήμα 1 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 155.448 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 241,49 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 12.658,08 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 2 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 88.128 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 136,95 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 7.176,24 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 6 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 175.248 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 272,34 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 14.270,39 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Άρα, η προσφορά της .... σε όλα τα τμήματα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2 και 6) είναι προς τούτο υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στο τμήμα 5.

Η .... στο τμήμα 1 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 142.638,90 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 221,66 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 11.615,04 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 2 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 80.489,23 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 125,08 ευρώ, ποσό που

υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 6.554,21 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 6 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 160.235,83 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 249,01 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 13.047,95 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Άρα, η προσφορά της .... σε όλα τα τμήματα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2 και 6) είναι προς τούτο υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιόγόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στο τμήμα 5.

Η .... στο τμήμα 1 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 146.722,32 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 221,66 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 11.947,52 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 2 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 78.412,08 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 121,67 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 6.385,07 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 3 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 11.337,10 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 17,60 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 923,17 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 4 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 48.021,12 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 74,52 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 3.910,34 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 5 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 48.021,12 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 74,52 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 3.910,34 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως

παρακράτηση φόρου. Στο τμήμα 6 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 156.824,16 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 243,34 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 12.770,14 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου. Άρα, η προσφορά της .... σε όλα τα τμήματα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2, 3, 4, 5 και 6) είναι προς τούτο υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στο τμήμα 5.

Η .... στο τμήμα 5 προσφέρει προ ΦΠΑ τίμημα 49.667,15 ευρώ και υπολογίζει κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων 77,18 ευρώ, ποσό που υπολείπεται του ως άνω αναλογούντος ποσοστού 8,142968%, το οποίο συνίσταται σε 4.044,38 ευρώ, ενώ δεν υπολογίζει κανένα ποσό ως παρακράτηση φόρου και άρα, είναι προς τούτο υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στο τμήμα 5.

Άρα, όλοι οι ανωτέρω καθ' ων είναι για τους ανωτέρω καθ' έκαστον λόγους, αποκλειστέοι από τα καθ' έκαστον ως άνω οριζόμενα τμήματα συμμετοχής τους, ασχέτως λοιπών βάσεων απόρριψής τους.

4. Επειδή, όσον αφορά τους περί των ασφαλιστικών εισφορών και του τρόπου υπολογισμού τους, ισχυρισμών του προσφεύγοντος, ο όρος 6.2 ορίζει ότι «Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται: – σε 24 μήνες από την ημερομηνία υπογραφής του συμφωνητικού για τα τμήματα: Φύλαξη 1) των χώρων του .... και των βοηθητικών γηπέδων αυτού επί των οδών .... & ..., 2) των εγκαταστάσεων του παλαιού εργοστασίου ....., 4) του χώρου Αναψυχής στο Νότιο Πάρκο 5) του χώρου των ... .. και 6) του Πάρκου ... .. στο χώρο της ... .., σε δύο (2) μήνες για το τμήμα: 3) Φύλαξη του Χριστουγεννιάτικου χωριού επί της ... .. και συγκεκριμένα: ένα μήνα από την ημερομηνία εγκατάστασης του Χριστουγεννιάτικου Χωριού στην ... το έτος 2021 και ένα μήνα από την ημερομηνία εγκατάστασης του Χριστουγεννιάτικου Χωριού στην

... το έτος 2022.». Άρα, με εξαίρεση το τμήμα 3, η εκτέλεση του οποίου κοστολογείται με βάση το διάστημα 1 μήνα από την εγκατάσταση του Χριστουγεννιάτικου ... το 2021 και το 2022, όλα τα υπόλοιπα τμήματα κοστολογούνται με βάση διάρκεια 24 μηνών από την υπογραφή της σύμβασης. Με τις δε με αρ. πρωτ. 77092/2-12-2021 διευκρινίσεις της, που δημοσιεύθηκαν στις 2-12-2021 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή εξηγήθηκε ότι «5. το ποσοστό των εργοδοτικών εισφορών που αναγράφεται στο έντυπο οικονομικής προσφοράς, αυτό προσαρμόζεται αναλόγως από τον συμμετέχοντα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία».

Κατά το δε άρθρο 48 του ν. 4670/2020 (Μείωση εισφορών εργοδότη εργαζομένου) ορίζεται ότι « Από την 1η Ιουνίου 2020 στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών μειώνονται κατά 0,90 ποσοστιαίες μονάδες ως ακολούθως: 1. Κατά 0,75 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 0,48 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,27 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε 4,25 % και κατανέμεται 2,69 % στον εργοδότη και 1,56 % στον εργαζόμενο. 2. Κατά 0,15 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Αριθμός Απόφασης: 684/2022 11 Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) του άρθρου 34 παρ. 4 περίπτωση β' του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, περίπτωση β', εδάφιο α' του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζόμενου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ ΕΛΕΚΠ διαμορφώνεται σε 1,20 % και κατανέμεται 0,85 % υπέρ πρώην ΟΕΚ (ν.δ. 2963/1954) και 0,35% υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977, Α' 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α' 111). », στο δε άρθρο 97 του ν. 4387/2016 (Εισφορές επικουρικής ασφάλισης) ορίζεται ότι « 1. Από την 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και

σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1η.6.2019 και μέχρι τις 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστόν 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε στις 31.12.2015.». Περαιτέρω, στο άρθρο 31 του ν. 4756/2020 (Μείωση ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη-εργαζομένου) ορίζεται: «1. Από την 1η Ιανουαρίου 2021 οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, ΟΤΑ α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, μειώνονται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020, ως ακολούθως: α) Κατά 1,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρων υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 1,49 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,36 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε ποσοστό 2,4 % και κατανέμεται κατά 1,2 % στον εργοδότη και κατά 1,2 % στον εργαζόμενο. β) Κατά 0,30 Αριθμός Απόφασης: 684/2022 12 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρων υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται κατά 0,12 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994 (Α'122) και κατά 0,18 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. Το συνολικό ασφάλιστρο της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σε 0,16 % και κατανέμεται ως εξής: ... 3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2021.». Επομένως, κατ' άρ. 31

παρ. 3 Ν. 4756/2020 είναι σαφές ότι η οικεία διά του άρθρου αυτού, μείωση των εισφορών, ανάγεται σε συγκεκριμένο και περιορισμένο χρονικό πλαίσιο, με συγκεκριμένο χρόνο λήξης ισχύος την 31-12- 2021. Εν συνεχεία, με το άρ. 81 Ν. 4826/2022, παρατάθηκε ο ως χρόνος λήξης ισχύος της παραπάνω προσωρινού χαρακτήρα μείωσης, ως και την 31-12-2022 με τροποποίηση της παρ. 3 του άρ. 31 Ν. 4756/2020 («3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2022.») Ήτοι, όπως νυν και ήδη κατά την υποβολή των προσφορών ίσχυε η κείμενη νομοθεσία περί εισφορών, από 1-1-2023, οι ασφαλιστικές εισφορές, θα επανέλθουν στο έως και 31-12- 2020 καθεστώς και ύψος, ως είχαν και εξακολουθούν καταρχήν να έχουν, κατά τις λοιπές προαναφερόμενες και εξακολουθούσες να τελούν σε ισχύ, διατάξεις. Άλλωστε, το άρ. 31 Ν. 4756/2020 και όπως με τον Ν. 4826/2021 παρατάθηκε η ισχύς του, δεν καθορίζει το πρώτον, εξυπαρχής και ανεξάρτητα από άλλες διατάξεις, τις εισφορές, αλλά «μειώνει» αυτές σε σχέση με το καταρχήν ισχύον περί αυτών καθεστώς. Ειδικότερα (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1468, 1469/2021), το άρ. 31 Ν. 4756/2020 (όπως και οιαδήποτε άλλη διάταξη) δεν επιφέρει κάποια τροποποίηση στο εξυπαρχής περιεχόμενο των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και δεν καταργεί, τροποποιεί ή επαναρρυθμίζει τις εισφορές που οι οικείες διατάξεις ορίζουν, αλλά το πρώτον καθορίζει ειδική και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα με αρχή και λήξη, μείωση επί των εξ αυτών των διατάξεων επιβαλλομένων (που ούτως εξακολουθούν να συνιστούν την καταρχήν 3 ρύθμιση, εφ' ης η συγκεκριμένης χρονικής ισχύος μείωση) και άρα, δεν προκύπτει εκ του άρ. 31 Ν. 4756/2020 και του Ν. 4826/2021, κανένα ζήτημα ασάφειας ή αμφιβολίας περί της διατήρησης σε ισχύ αυτών, για κάθε άλλο χρόνο, πριν και μετά, το συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο ισχύος, του άρ. 31 Ν. 4756/2020, ήτοι έως και 31-12-2020, αλλά και από 1-1-2022 και ασχέτως των επόμενων μελλοντικών ασφαλιστικών ρυθμίσεων που δεν είχαν επέλθει και δεν δύναντο να προβλεφθούν κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών στη νυν διαδικασία (Απόφαση ΑΕΠΠ 684/2022). Επιπλέον, σαφώς δεν αποκλείεται ο νομοθέτης με νέο νόμο να παρατείνει την ισχύ του άρ. 31 Ν. 4756/2020 ή ισοδυνάμως, να ορίσει εξακολουθήση της μείωσης αυτής και για το 2023 ή για

οιοδήποτε άλλο διάστημα, όπως και όντως για το 2022 έλαβε χώρα. Πλην όμως τούτο, ακριβώς απαιτήσε νέο νόμο, πράγμα όλως άγνωστο και υποθετικό και πάντως, ουδόλως προκύπτει, απορρέει ή έχει οιοδήποτε έρεισμα στο άρ. 31 Ν. 4756/2020. Αν τέτοιος νόμος δεν υπάρχει κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής προσφορών στη νυν διαδικασία, οι προσφορές που έπρεπε να συνταχθούν με το τότε ισχύον καθεστώς και όχι μελλοντικές προβλέψεις ή υποθέσεις, θα έπρεπε να υπολογιστούν με το δεδομένο ότι οι εισφορές άνευ ετέρου και αυτοδίκαια επανέρχονται από 1-1-2023 στο ύψος της 31-12-2020. Τούτο είναι όλως σαφές και απορρέει ακριβώς από το άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και ουδεμία ασάφεια της νομοθετικής διάταξης υφίσταται σχετικά με το αν το καθεστώς εισφορών που ορίζει η διάταξη αυτή, λήγει στις 31-12-2021 και εν συνεχεία στις 31-12-2022, αφού τούτο ακριβώς αναφέρει επί λέξει. Προφανώς, οι προσφέροντες θα δύναντο να υπολογίσουν τις για το 2023 εισφορές, με τους συντελεστές του άρ. 31 Ν. 4756/2020 που ισχύουν ειδικώς για τις εισφορές για το 2021 και το 2022, μόνο αν δεν υφίστατο στη διάταξη της παρ. 3, η οποία όμως ορίζει συγκεκριμένη ισχύ και την εφαρμογή της οποίας παραμερίζουν οι εκ των παρεμβαινόντων, προβαλλόμενες ερμηνείες. Ή έστω θα δύναντο να υποτεθεί ως ασαφές το καθεστώς του 2023, αν τυχόν είχαν καταργηθεί οι λοιπές ως άνω διατάξεις (οπότε θα δημιουργείτο νομοθετικό κενό για το 2023 και εξής, εξαιτίας του συνδυασμού του άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και της τυχόν κατάργησης των λοιπών ως άνω διατάξεων). Όμως, ουδόλως οι διατάξεις των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 έχουν καταργηθεί και δη, κατά το κρίσιμο διάστημα υποβολής των νυν προσφορών, και άρα, συναγωγή περί του 2023 και των εισφορών του, ασάφειας, νομοθετικού κενού ή και δυνατότητας υπολογισμού τους με βάση το άρ. 31 Ν. 4756/2020, πρώτον, άγουν σε μη λήψη υπόψη της παρ. 3 αυτού, όπως ακόμη και με τον Ν. 4826/2021 ισχύει, δεύτερον, άγουν παρανόμως σε ουδόλως προβλεπόμενη στο νόμο ανενέργεια ή κατάργηση των διατάξεων των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και τρίτον, παράγουν επί της ουσίας και προκαταλαμβάνουν τη θέσπιση, νέας διάταξης τυπικού νόμου, που ουδόλως υφίστατο κατά τον χρόνο σύνταξης προσφορών, η οποία θα τροποποιούσε εκ νέου για νέο χρονικό πλαίσιο το καθεστώς

εισφορών ή θα καταργούσε ή τροποποιούσε τους Ν. 4670/2020 και 4387/2016 ή θα τροποποιούσε την παρ. 3 άρ. 31 Ν. 4756/2020, κατά τρόπο ώστε να μεταβάλει το χρονικό πεδίο εφαρμογής της. Ως δε «ισχύουσα» κατά τον χρόνο των προσφορών, σύμφωνα με τις ανωτέρω διευκρινίσεις της αναθέτουσας, νομοθεσία, λαμβάνεται ακριβώς υπόψη αυτή που ως ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, διείπε τα οικεία έτη εκτέλεσης της σύμβασης και όχι αυτή που διείπε και δη προσωρινά κατά ρητή νομοθετική διάταξη που προέβλεπε λήξη της προσωρινής αυτής ρύθμισης, αποκλειστικά το επιμέρους διάστημα εντός του οποίου υποβλήθηκαν οι προσφορές, ενώ όμως η ίδια ισχύουσα νομοθεσία καθιέρωνε ως λήγουσα σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο την ισχύ της εξαιρετικής αυτής και προσωρινής ρύθμισης και άρα την επαναφορά στο προηγούμενο καθεστώς μετά τη λήξη ισχύος της, τούτο δε ενώ η υπό ανάθεση σύμβαση χρονικά εκτείνεται σε διάστημα πέραν του προσωρινού αυτού διαστήματος ισχύος της οικείας προσωρινής ρύθμισης. Σημειωτέον δε, ότι το άρ. 31 Ν. 4756/2020 δεν περιλαμβάνει κάποια τυχόν διάταξη που καταλείπει εκ του περιεχομένου της (και χωρίς τη θέσπιση νέου τυπικού νόμου, υπόθεση που κατά τον χρόνο σύνταξης των νυν προσφορών, όλως αυθαίρετη και άγνωστης εκπλήρωσης), ενδεχόμενο παράτασης ή επανακαθορισμού της διάρκειας ισχύος της ούτε αναθέτει τυχόν, δια νομοθετικής εξουσιοδότησης στη διοίκηση και την κανονιστική της αρμοδιότητα, να ορίζουν κατά περίπτωση και περίοδο τον χρόνο ισχύος της μείωσης εισφορών ή να παρατείνουν τον καθορισθέντα εκ του νόμου. Αλλά, η διάταξη του άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020, ως είχε κατά τον χρόνο υποβολής των νυν προσφορών, ήταν σαφής, μονοσήμαντη και δεν κατέλειπε η ίδια κανένα περιθώριο ερμηνείας ότι έχει ισχύ μετά την 31-12-2022 ούτε περιθώριο ή έρεισμα ή εξουσιοδότηση περαιτέρω επιμέρους ρύθμισης, μεταβολής, παράτασης ή επαναρρύθμισης του χρόνου ισχύος της. Παρά, οιαδήποτε, μετά την 31-12-2022, ισχύς του άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 και δεδομένου ότι η παρ. 3 αυτού συνιστά διάταξη τυπικού νόμου (και ούτως ο χρόνος ισχύος της μείωσης εισφορών ορίζεται εκ τυπικού νόμου), προϋπέθετε νέο τυπικό νόμο που είτε θα θεσπίσει τέτοια παράταση ισχύος του άρ. 31 Ν. 4756/2021 είτε θα

καθορίσει μείωση ίση με τη μείωση εισφορών του άρ. 31 Ν. 4756/2021 και για νέο χρονικό διάστημα είτε θα προσδιορίσει εξαρχής ποσοστό εισφορών ίσο με το προκύπτον δια της μείωσης του άρ. 31 Ν. 4756/2020 επί των λοιπών καταρχήν διατάξεων είτε θα τροποποιεί την παρ. 3 του άρ. 31 Ν. Αριθμός Απόφασης: 684/2022 15 4756/2020. Εξάλλου, αφού κατ' άρ. 31 παρ. 3 Ν. 4756/2020 «Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου [άρ. 31 Ν. 4756/2020] ισχύουν μέχρι την 31η.12.2022», αυτομάτως συνάγεται ότι δεν ισχύουν μετά την 31-12-2022 και δεν ισχύουν από την 1-1-2023 και εξής (κατά την κείμενη τουλάχιστον νομοθεσία). Ερμηνεία που τυχόν συνάγει περιθώριο κρίσης ότι οι διατάξεις του άρ. 31 Ν. 4756/2020 ενδέχεται να ισχύουν μετά την 31-12-2022, ακόμη και υπό τον παρεμφερή ισχυρισμό ότι δεν είναι σαφές ποιες εισφορές ισχύουν και άρα, αν ισχύει η μείωση, ήτοι η διάταξη του άρ. 31 Ν. 4756/2021, μετά την 31-12-2021, αντιβαίνει ρητή και σαφή διάταξη τυπικού νόμου. Αντίστοιχα, ουδόλως δύναται να γίνει δεκτό ότι η διακήρυξη και ο νόμος είναι ασαφείς ως προς τον υπολογισμό εισφορών, αφού η διακήρυξη απλώς αναφέρεται στις νόμιμες εισφορές και άρα αυτονόητα παραπέμπει στο αντιστοίχως ισχύον κατά τον χρόνο της προσφοράς, δίκαιο περί των ασφαλιστικών υποχρεώσεων για το έτος εκτέλεσης, δηλαδή το 2022, βλ. και κατωτέρω περί του ότι και ρητά έπραξε τούτο. Και τούτο ενώ το κατά τις νυν υποβληθείσες προσφορές, ισχύον δίκαιο, όσον αφορά τις εισφορές του 2023 είναι αυτό των Ν. 4670/2020 και 4387/2016 και όχι του άρ. 31 Ν. 4756/2020, το οποίο εισέτι, ως και κατά την προσφορά, κατά την παρ. 3 αυτού, ισχύει ως και την 31-12-2023. Επομένως, το άρ. 31 Ν. 4756/2020 ήταν εξαρχής άσχετο με τον υπολογισμό εισφορών στο πλαίσιο της νυν υπό ανάθεση σύμβασης για το διάστημα του 2023 και εξής, αφού η ισχύς του περιορίζεται σε απώτατο χρονικό σημείο και συγκεκριμένα την 31-12-2022. Υπό την αυθαίρετη δε υπόθεση ενδεχομένου εφαρμογής για τον υπολογισμό των εισφορών της νυν σύμβασης, καθ' ο μέρος αφορούσε το 2023 και υπό το κατά την υποβολή των νυν προσφορών ισχύον καθεστώς, του άρ. 31 Ν. 4756/2020, ήτοι διάταξης που εκ της ίδιας, ήτοι εκ διατάξεως τυπικού νόμου οριζόταν, ως τότε ίσχυε, ότι διαρκεί έως και σημείο πριν την υπό ανάθεση σύμβαση, αντιστοίχως θα ήταν δυνατό να εφαρμοστεί εν τέλει οιαδήποτε

διάταξη, νέα, προϊσχύουσα ή αναβιούσα. Εξάλλου, ο νομοθέτης, όπως δύναται και ενδέχεται να παρατείνει τη μείωση του 2022 και για το 2023, όπως και έπραξε για το 2022, αντιστοίχως ενδεχόταν να ορίσει τις εισφορές για το έτος αυτός και για κάθε εν γένει έτος, σε ακόμη χαμηλότερο, υψηλότερο και εν γένει οποιοδήποτε ύψος. Ομοίως, κάθε διάταξη, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνει ρύθμιση συγκεκριμένου διαστήματος ισχύος, ενδέχεται να μεταβληθεί οποτεδήποτε, όπως ενδέχεται να νομοθετηθεί οτιδήποτε. Οι ασφαλιστικές εισφορές προσφοράς, στο πλαίσιο του υποχρεωτικού για τη στοιχειοθέτηση της προσφοράς τους, προϋπολογισμού τους εκ των προσφερόντων, δεν δύνανται να υπολογίζονται βάσει υποθέσεων και ενδεχομένων μελλοντικών μεταβολών του νομοθετικού πλαισίου, αλλά με βάση τις κατά την προσφορά ισχύουσες και με χρονικό πεδίο εφαρμογής το επίμαχο χρονικό διάστημα εκτέλεσης, διατάξεις. Άρα, αν υποθεθεί ότι η διακήρυξη ή ο τότε ισχύων νόμος φέρουν ασάφεια περί των εισφορών του χρόνου εκτέλεσης της νυν σύμβασης, ήτοι του έτους 2023 και εξής, υπό ακριβώς την ίδια λογική, αφού κάθε είδους διάταξη θα δύνατο να νομοθετηθεί και κάθε ποσοστό εισφορών να υποβληθεί, τότε κάθε ποσοστό εισφορών είναι αβέβαιο και ασαφές και μάλιστα, ανεξάρτητα από την περίπτωση του άρ. 31 Ν. 4756/2020 και της δι' αυτού προσωρινής μείωσης εισφορών, και άρα, οι προσφέροντες θα δύναντο να υπολογίζουν κάθε συντελεστή εισφορών, χαμηλότερο, υψηλότερο, ίδιο με αυτόν του 2020 ή με αυτόν του 2021 και 2022 και η αναθέτουσα δεν θα δύνατο να ελέγξει την ορθότητα των υπολογιζόμενων εισφορών. Υπό ακριβώς την ίδια λογική, δεδομένου ότι και οι νόμιμες αποδοχές, τα ωράρια νόμιμης εργασίας, οι χρόνοι αδειας και οι προσαυξήσεις νυκτερινής εργασίας ή αργιών, δύνανται να μεταβληθούν και να επαναρρυθμιστούν νομοθετικά, ομοίως και οι νόμιμες κρατήσεις και η παρακράτηση φόρου, τότε οι διακηρύξεις και η συγκεκριμένη, φέρουν και προς τούτο ασάφεια και εν τέλει, δεν είναι δυνατόν να υπολογιστεί κόστος ούτε αποδοχών ούτε εισφορών ούτε κρατήσεων ούτε παρακράτησης φόρου, με οιαδήποτε σαφήνεια ούτε είναι δυνατόν να ελεγχθούν τα κόστη αυτά ούτε εν τέλει είναι δυνατόν, να εφαρμοστεί το άρ. 68 Ν. 3863/2010. Επιπλέον, είναι όλως αδιάφορο αν προσφορά που έχει υπολογίσει σε ποσό μικρότερο του

νομίμου τις ασφαλιστικές εισφορές (ή τις αποδοχές, το εργατικό κόστος, τις κρατήσεις ή την παρακράτηση φόρου ή σε χαμηλότερο του ευλόγου, το διοικητικό κόστος, τα αναλώσιμα ή το εργολαβικό όφελος), θα δύνατο, λόγω του συμπτωματικού στοιχείου, της συγκριτικής διαφοράς της από την επόμενη προσφορά και πάλι να είναι η χαμηλότερη, εφόσον επανυπολογιζόταν και αυξανόταν σε ποσό που θα κάλυπτε τις αληθώς ισχύουσες εισφορές ή κάθε άλλη ισχύουσα εργοδοτική υποχρέωση ή υποχρέωση εκτέλεσης ή παροχής ή νομική υποχρέωση ή οφειλή του αναδόχου ή τα εύλογα αναμενόμενα διοικητικά κόστη ή κέρδος. Οι περί του αντιθέτου τυχόν αιτιάσεις, αφενός καταργούν την εφαρμογή του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καθιστούν τη διάταξη αυτή ανεφάρμοστη και άνευ αντικειμένου, αφετέρου, υπό τέτοια, ως η προβαλλόμενη, μη νόμιμη, ερμηνεία, θα δύνατο να υποβληθεί προσφορά με όλως μικρότερο του νόμιμου και του ευλόγου, κόστος ή ακόμη και με μηδενικές ή μη υπολογισθείσες εισφορές ή αποδοχές ή ακόμη και χωρίς ανάλυση του άρ. 68 Ν. 3863/2010, αφού ακόμη και αν ο προσφέρων δεν δήλωνε τίποτα, το μόνο που θα είχε σημασία για την αποδοχή του, θα ήταν αν το νόμιμο εργοδοτικό κόστος, μετά των κρατήσεων, διοικητικού κόστους και ελαχίστου ευλόγου κέρδους, είναι χαμηλότερο από το τίμημα που προσφέρει ο δεύτερος μειοδότης (και άρα, αν ο πρώτος μειοδότης είχε προσφέρει μεγαλύτερο τίμημα από αυτό που προσέφερε, ώστε να καλύπτει τα ως άνω νόμιμα και εύλογα, θα κατέληγε και πάλι πρώτος μειοδότης). Υπό την ίδια εξάλλου, μη νόμιμη τυχόν ερμηνεία, θα δύνατο προσφορά που προσφέρει λιγότερα από όσα ζητούνται ή λιγότερες μονάδες υπηρεσίας ή προς προμήθεια αγαθών ή υπηρεσίες για μικρότερη διάρκεια της προβλεπόμενης, να επανυπολογίζεται αναλογικά, κατά τρόπο ώστε να καλύπτει τα ζητούμενα της διακήρυξης και εκτέλεσης και να παραμένει αποδεκτός και προσωρινός ανάδοχος ο οικονομικός φορέας, εφόσον και μετά τον επανυπολογισμό θα παρέμενε πρώτος μειοδότης. Αντίστοιχα, το «ασυνήθιστα ή αδικαιολόγητα» χαμηλό ή το ζημιογόνο της οικονομικής προσφοράς, δεν θα εξαρτάτο από την αξία της σε σχέση με τις ανάγκες εκτέλεσης, αλλά από την απόστασή της από την επόμενη προσφορά και θα δύνατο να επανυπολογιστεί κατά τρόπο, ώστε να μην είναι ζημιογόνος,

αδικοιολόγητα ή ασυνήθιστα χαμηλή και να παραμένει αποδεκτή, αν κατόπιν επανυπολογισμού παρέμενε πρώτη σε κατάταξη (και άρα, αν η δεύτερη προσφορά είναι μεγαλύτερη του ορίου για το ζημιογόνο, δηλαδή είναι κερδοφόρα ή έστω κερδοφόρα με κέρδος άνω του ελαχίστου ευλόγου εργολαβικού κέρδους, τότε αναγκαία η πρώτη προσφορά, όσο χαμηλή και να είναι, ακόμη και μηδενική, θα έπρεπε να θεωρείτο αποδεκτή, υπό την αιτίαση, ότι ακόμη και αν είχε άλλη αξία και ήταν μη ζημιογόνος, τότε και πάλι θα παρέμενε στην ίδια θέση κατάταξης). Όμως, αφενός η εν γένει κατάταξη οικονομικών προσφορών, βάσει της οποίας εξάγεται ο προσωρινός αναδόχος, προϋποθέτουν και έπονται της νομιμότητας και αποδοχής προσφορών και δεν εξαρτάται η νομιμότητα της προσφοράς από την κατάταξη της, αφού άλλωστε, ο κάθε προσφέρων λαμβάνει σειρά ανάδειξης του ως προσωρινού αναδόχου, βάσει της κατάταξης των αποδεκτών προσφορών, οι οποίες είναι και οι μόνες ληπτέες υπόψη, συμπεριλαμβανόμενες και συγκρινόμενες για την κατάταξη εκ της οποίας προκύπτει εν τέλει ο προσωρινός ανάδοχος. Αφετέρου, οι παραπάνω τυχόν ερμηνείες ερείδονται επί της μη νόμιμης προϋπόθεσης περί δυνατότητας κατά την αξιολόγηση μεταβολής των προσφορών, αύξησης του προσφερόμενου τιμήματος, καθορισμού του προσφερόμενου τιμήματος εν τέλει από την ίδια την αναθέτουσα (ώστε να το προσαρμόσει στα νόμιμα) και προσαρμογής των προσφορών κατά τρόπο, ώστε το πρώτον κατά την αξιολόγηση και μετά την υποβολή τους να αποκτήσουν τα νόμιμα και τα κατά τη διακήρυξη προσόντα συμμετοχής και να καλύψουν τους όρους της διακήρυξης, προϋποθέσεις προδήλως προσκρούουσες στις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των διαγωνιζομένων (καθώς, υπό αντίστοιχη ερμηνεία, θα δύνατο και ο δεύτερος μειοδότης να προσαρμόσει μειωτικά την προσφορά του, ώστε να υπερβεί σε μειοδοσία τον πρώτο μειοδότη). Άρα, ούτε κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 ως ισχύει, το οποίο θέτει ως όριο του τη διαφάνεια και την ίση μεταχείριση και επιπλέον, τελεί σε κανονιστική ισοτιμία μετά του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 περί πλήρωσης των όρων συμμετοχής ήδη κατά τον κρίσιμο χρόνο της προσφοράς, είναι δυνατή τέτοια μεταβολή και τροποποίηση προσφοράς προς την το πρώτον εκπλήρωση των

νομίμως προβλεπόμενων και των όρων της διακήρυξης, ως τυχόν συμπλήρωση ή διόρθωση.

Συνεπεία όλων των ανωτέρω (βλ. ΔΕΦΑΘ 430/2021, ΔΕΦΑΘ 118/2022, ΔΕΦΑΘ 2117/2021, ΔΕΦΘεσ Ν218/2021 και ΑΕΠΠ 14681469/2021, ΕΑΔΗΣΥ 684/2022, 804/2022 και 1124/2022) και των ως άνω νομοθετικών διατάξεων και κατ' απόρριψη των αιτιάσεων των παρεμβαινόντων και της αναθέτουσας, προκύπτει πως όπως βάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων για το διάστημα έως 31-5-2022, το ποσοστό εισφορών ανέρχεται 22,54%, μειώνεται εν συνεχεία από 1-6-2022 ως 31-12-2022 σε 22,29% ένεκα και της ως άνω κατά το Ν. 4387/2016 μείωσης εισφορών επικουρικού και από 1/1/2023 ήταν υπολογιστέες στο ποσοστό 24,08%. Ούτε οι τυχόν εξαγγελίες περαιτέρω μείωσης ή μονιμοποίησης της κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών, μειωμένης συνθήκης εισφορών δύνανται να εκληφθούν ως έρεισμα δικαιολόγησης παρέκκλισης εκ των ανωτέρω, αφενός διότι οι εξαγγελίες δεν έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, ακόμη και αν διατυπώνονται εκ του αρμοδίου πολιτικού προσώπου, αφετέρου διότι ούτως ή άλλως, τα μελλοντικά και υποθετικά ενδεχόμενα είναι απεριορίστα και δεν συγκροτούν ασφαλές έρεισμα κοστολόγησης προσφορών, ως μόνο δε τέτοιο νοείται το νομικά ισχύον καθεστώς του χρόνου σύνταξης και υποβολής των προσφορών και άρα, κρίσιμος χρόνος για τον υπολογισμό του εργατικού και ασφαλιστικού κόστους είναι αυτός της διενέργειας του διαγωνισμού (ΣΤΕ 73/2021), όπως η κατά αυτόν τον χρόνο ισχύουσα νομοθεσία (βλ. και ανωτέρω περί της σχετικής διευκρίνισης της αναθέτουσας για τις εργοδοτικές εισφορές) ορίζει επιμέρους προσωρινά διαστήματα χαμηλότερου συντελεστή εισφορών, αλλά συγχρόνως και τη λήξη των προσωρινών αυτών διαστημάτων και άρα και τη μετά από τη λήξη αυτή επαναφορά στο προηγούμενο καθεστώς και δη, σε χρονικό σημείο που δεν εξαντλεί τη διάρκεια της υπό ανάθεση σύμβασης, η οποία διαρκεί και μετά από αυτό. Είναι αδιάφορο το γεγονός πως τυχόν μονιμοποίηση της μείωσης εισφορών με μελλοντικές ρυθμίσεις θα καταλήξει σε κέρδος του αναδόχου, αφού τούτο δεν συνιστά κέρδος εις βάρος των εργοδοτικών του υποχρεώσεων ούτε είναι αθέμιτος ο υπολογισμός των υποχρεώσεων του με βάση την κείμενη

νομοθεσία και η εν τέλει αποκομιδή κέρδους από μελλοντικές νομοθετικές ρυθμίσεις που εν τέλει απομειώνουν τις υποχρεώσεις αυτές, ενώ άλλωστε, εντός του διαστήματος εκτέλεσης της σύμβασης ενδεχομένως να υπάρξει πλήθος άγνωστων και αστάθμητων παραμέτρων αύξησης ή μείωσης του κόστους του αναδόχου, οι οποίες ως μη προκύπτουσες από την ήδη ισχύουσα νομοθεσία κινούνται πέραν του αντικειμένου της κοστολόγησης οικονομικής προσφοράς, σε συμφωνία με το άρ. 68 Ν.. 3863/2010 και τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης.

Επομένως, με δεδομένο ότι δεν προκύπτει συγκεκριμένο σημείο υπολογισμού έναρξης της σύμβασης (εκτός του τμήματος 3), οι εισφορές ήταν υπολογιστέες για όλα τα υπόλοιπα τμήματα, μεσοσταθμικά, ήτοι κατά μέσο όρο των ως άνω ισχυόντων κατά τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, συντελεστών για τα επιμέρους διαστήματα εκτέλεσης, λαμβανομένης υπόψη ενάρξεως διαστήματος για τους λόγους της κοστολόγησης την 9-12-2021 και λήξης αυτού την 8-12-2023. Ήτοι, οι εισφορές που αναλογούν στην πλήρη σύμβαση, υπολογίζονται ως ο ανά μήνα μέσος όρος των εισφορών που αναλογούν σε $(23/31=)$ 0,741935 μήνες εντός του 2021 (Δεκέμβριος 2021) με συντελεστή 22,54%, 5 μήνες από 1/1/2022 ως 31/5/2022 με συντελεστή 22,54%, 7 μήνες από 1/6/2022 ως 31/12/2022 με συντελεστή 22,29%, 11 μήνες από 1/1/2023 έως 30/11/2023 με συντελεστή 24,08% και $(8/31=)$ 0,258065 μήνες (για τον Δεκέμβριο 2023), με συντελεστή 24,08%, ο οικείος δε μέσος όρος ανέρχεται σε 23,1895% (ο προσφεύγων τον υπολογίζει υψηλότερα, διότι λαμβάνει υπόψη έναρξη την 1/1/2022, ενώ ο νυν υπολογισμός είναι ευνοϊκότερος για τους καθ' ων, αφού προσμετρά περισσότερο χρόνο εντός του διαστήματος του 22,54% και αντιστοίχως λιγότερο χρόνο εντός του διαστήματος του 24,08% και δη, όσον αφορά τη λήψη υπόψη ενάρξεως και λήξης 9/12/2021 και 8/12/2023 αντίστοιχα, 1/1/2022 και 31/12/2023 κατά τους υπολογισμούς του προσφεύγοντα).

Όσον αφορά το τμήμα 3 και τον συντελεστή υπολογισμού εισφορών της .... και της .... σε αυτό, επειδή ο χρόνος εκτέλεσης ορίζεται με βάση ένα γεγονός, που λαμβάνει χώρα κατά συνήθεια σε κάποιο σημείο στην έναρξη

Δεκεμβρίου, χωρίς όμως να τίθεται συγκεκριμένη ημερομηνία ή να ήταν κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών, δυνατός ο σαφής προσδιορισμός εγκαταστάσεως του Χριστουγεννιάτικου Χωριού κατά τα έτη 2021 και 2022 και δεδομένου ότι, κατά τα ανωτέρω, ο υπολογιστέος συντελεστής εισφορών μεταβάλλεται μεταξύ Δεκεμβρίου 2022 και Ιανουαρίου 2023, η διακήρυξη δεν μπορεί να θεωρηθεί σαφής ως προς τους (επαγόμενους διαφορά στον συντελεστή εισφορών) χρόνο εκτέλεσης και δεν μπορεί να γίνει δεκτή εις βάρος των καθ' ων ερμηνεία που καταλείπει μέρος του διαστήματος του 1 μήνα Χριστουγέννων 2022 εντός Ιανουαρίου 2023 (με αποτέλεσμα την αύξηση των υπολογιστέων εισφορών) ούτε είναι δυνατός ο υπολογισμός των ημερών που θα διανυθούν εντός του 2023, ώστε να προκύψει το αληθές διάστημα για το οποίο ήταν υπολογιστέες εισφορές με 24,08% συντελεστή, αντί 22,29%, που κατά τους ίδιους τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα ισχύει για τον Δεκέμβριο 2022. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα για το τμήμα 3, οι εισφορές του 1 μήνα εκ των 2 διάρκειας του τμήματος, ήταν κατά τη διακήρυξη υπολογιστέες εντός του 2021 (ασχέτως ανεπίκτου αυτού λόγω χρόνου υποβολής προσφορών την 8-12-2021, αφού η διακήρυξη σαφώς όρισε τα Χριστούγεννα 2021 ως μήνα εκτέλεσης της σύμβασης και οι ολιγωρίες των τευχών της διαδικασίας δεν μπορούν να αντιταχθούν κατά των διαγωνιζομένων, που δεν οφείλουν να συμμορφώνονται σε τίποτα πέραν των όρων της διακήρυξης) και άρα, με συντελεστή 22,54% (χωρίς τούτο να αλλάζει αν μέρος του μήνα διανύεται εντός του Ιανουαρίου 2022, αφού κατά τον Ιανουάριο 2022 οι εισφορές παραμένουν 22,54%, βλ. ανωτέρω). Όσον αφορά τον 2^ο μήνα εκτέλεσης, ήτοι αυτόν των Χριστουγέννων 2022, ο Δεκέμβριος 2022 κατά τις βάσιμες αιτιάσεις του ίδιου του προσφεύγοντα μάλιστα, υπολογίζεται με 22,29% και ο Ιανουάριος 2023 με 24,08%. Πλην όμως, δεδομένου ότι δεν είναι γνωστό ποιες ημέρες τυχόν θα διανυθούν εντός Ιανουαρίου 2023 και πόσες, δεν είναι δυνατός ο έλεγχος περί του αν οι εισφορές 22,54% που έλαβε υπόψη του ο δεύτερος παρεμβαίνων .... και η .... για το τμήμα 3 (και είναι ορθές για τον 1 μήνα που αφορά Χριστούγεννα 2021, κατά τα παραπάνω), συντελεστής μεγαλύτερος από τον αληθή συντελεστή Δεκεμβρίου 2022 και μικρότερος του

συντελεστή Ιανουαρίου 2023, είναι λιγότερες από τις αναλογούσες για μηνιαίο διάστημα που κινείται μεταξύ αυτών των 2 μηνών και αυτή η ασάφεια δεν δύναται να αντιταχθεί κατά του διαγωνιζομένου. Τούτο, αφού ακριβώς, για μέρος τουλάχιστον των ημερών αυτού του μήνα, δεν υπολογίζει απλώς επακριβώς τις προσήκουσες εισφορές, ώστε να θεωρηθεί ότι μόνη της η υποκοστολόγηση για τις υπολειπόμενες εντός Ιανουαρίου 2023 ημέρες αρκεί για την υποκοστολόγηση εισφορών, αλλά αντίθετα για μέρος αυτών και δη για Δεκέμβριο 2022, υπολογίζει περισσότερες εισφορές από τις οφειλόμενες, με αποτέλεσμα να μην είναι βέβαιο ότι η λήψη υπόψη των υπολειπόμενων ημερών Ιανουαρίου 2023 καταλήγει σε υποκοστολόγηση εισφορών για αυτό τον κατανεμημένο εντός Δεκεμβρίου 2022-Ιανουαρίου 2023, μήνα (σημειωτέον, ότι αν ο μήνας εκτέλεσης εκκινήσει τυχόν στις 3/12/2022 και λήξει στις 2/1/2023, ήτοι διαρκέσει για 29 ημέρες με 22,29% και 2 ημέρες με 24,08%, ο μεσοσταθμικός συντελεστής εισφορών ανέρχεται σε $(29/31) \times 22,29\% + (2/31) \times 24,08\% = 22,40\%$, ήτοι μικρότερος του εκ του δεύτερου παρεμβαίνοντος και της .... .., υπολογισθέντος). Επομένως, οι περί των εισφορών του δεύτερου παρεμβαίνοντος .... και της .... .. στο τμήμα 3 ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, προβάλλονται επί εσφαλμένου ερείσματος και είναι απορριπτέοι.

Η .... στο τμήμα 1 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 122.460,17 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 28.397,90 ευρώ και όχι 27.602,52 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 795,38 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το άθροισμα διοικητικού κόστους και κέρδους για το τμήμα 1 της προσφοράς του. Στο τμήμα 2 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 64935,81 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 15.058,29 ευρώ και όχι 14.629,77 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 428,52 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το σύνολο του κέρδους για το τμήμα 2 της προσφοράς του. Στο τμήμα 4 αναφέρει

εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 39.747,12 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 9.217,16 ευρώ και όχι 8.959 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 258,16 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το σύνολο του κέρδους για το τμήμα 4 της προσφοράς του. Στο τμήμα 5 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 39.747,12 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 9.217,16 ευρώ και όχι 8.959 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 258,16 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το σύνολο του κέρδους για το τμήμα 5 της προσφοράς του. Άρα, σε κανένα τμήμα της προσφοράς του (τμήματα 1, 2, 4 και 5) δεν υπολογίζει ορθά τις εργοδοτικές εισφορές, τις οποίες επί όλων των τμημάτων υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω πλημμέλειες, η προσφορά της .... υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στα τμήματα 1, 2, 4 και 5.

Η .... στο τμήμα 1 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 114.267,72 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 26.498,11 ευρώ και όχι 25.755,94 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 742,17 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το άθροισμα διοικητικού κόστους και κέρδους για το τμήμα 1 της προσφοράς του. Στο τμήμα 2 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 63.252,08 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 14.667,84 ευρώ και όχι 14.257,018 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 410,82 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος

για το τμήμα 2 της προσφοράς του. Στο τμήμα 4 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 38.698,21 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 8.973,92 ευρώ και όχι 8.722,58 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 251,34 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 4 της προσφοράς του. Στο τμήμα 5 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 38.698,21 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 8.973,92 ευρώ και όχι 8.722,58 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 251,34 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 5 της προσφοράς του. Άρα, σε κανένα τμήμα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2, 4 και 5, άρα όλα πλην των τμημάτων 3 και 6 κατά τα ανωτέρω) δεν υπολογίζει ορθά τις εργοδοτικές εισφορές, τις οποίες επί όλων των τμημάτων υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω πλημμέλειες, η προσφορά της .... .. υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στα τμήματα 1, 2, 4 και 5.

Η .... στο τμήμα 1 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 114.545,00 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 26.562,41 ευρώ και όχι 25.818,44 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 743,97 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το σύνολο του κέρδους για το τμήμα 1 της προσφοράς του. Στο τμήμα 2 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 64.735,88 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 15.011,93 ευρώ και όχι 14.591,47 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί

αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 420,46 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 2 της προσφοράς του. Στο τμήμα 6 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 129.268,50 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 29.976,72 ευρώ και όχι 29.137,12 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 839,60 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 2 της προσφοράς του. Άρα, σε κανένα τμήμα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2, και 6) δεν υπολογίζει ορθά τις εργοδοτικές εισφορές, τις οποίες επί όλων των τμημάτων υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω πλημμέλειες, η προσφορά της .... υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιόγonos και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στα τμήματα 1, 2 και 6 (και δη, ασχέτως λοιπών βάσεων περαιτέρω υποκοστολόγησης εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, βλ. αμέσως επόμενη σκέψη).

Η .... στο τμήμα 1 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 118.615,10 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 27.506,25 ευρώ και όχι 26.735,84 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 770,41 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το άθροισμα διοικητικού κόστους και κέρδους για το τμήμα 1 της προσφοράς του. Στο τμήμα 2 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 63.399,51 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 14.702,03 ευρώ και όχι 14.290,25 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 411,78 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 2 της προσφοράς του. Στο τμήμα 4 αναφέρει εργατικό κόστος

χωρίς εργοδοτικές εισφορές 38.826,82 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 9.003,75 ευρώ και όχι 8.751,56 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 252,19 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 4 της προσφοράς του. Στο τμήμα 5 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 38.826,82 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 9.003,75 ευρώ και όχι 8.751,56 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 252,19 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 5 της προσφοράς του. Στο τμήμα 6 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 126.799,01 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 29.404,06 ευρώ και όχι 28.580,50 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 823,56 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το κέρδος για το τμήμα 6 της προσφοράς του. Άρα, σε κανένα τμήμα της προσφοράς της (τμήματα 1, 2, 4, 5 και 6, άρα όλα πλην του τμήματος 3) δεν υπολογίζει ορθά τις εργοδοτικές εισφορές, τις οποίες επί όλων των τμημάτων υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω πλημμέλειες, η προσφορά της .... υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στα τμήματα 1, 2, 4, 5 και 6.

Η .... στο τμήμα 5 αναφέρει εργατικό κόστος χωρίς εργοδοτικές εισφορές 40.076,68 ευρώ και άρα, οι άνευ ΕΛΠΚ αναλογούσες εισφορές ανέρχονται σε 23,1895% του ποσού αυτού, ήτοι 9.217,16 ευρώ και όχι 9.033,28 ευρώ, που υπολόγισε στην προσφορά του, με βάση ρητά εκεί αναγραφόμενο συντελεστή εισφορών 22,54%, το δε ως άνω υποκοστολογηθέν υπόλοιπο των 260,30 ευρώ υπερβαίνει ακόμη και το σύνολο του κέρδους για το τμήμα 5 της

προσφοράς του. Άρα, δεν υπολογίζει ορθά τις εργοδοτικές εισφορές, τις οποίες επί όλων των τμημάτων υπολόγισε εσφαλμένα και υποκοστολογημένα και δη, όχι για αμελητέο επιμέρους ποσό, και άρα, είναι προς τούτο και για τις παραπάνω πλημμέλειες, η προσφορά της .... υποκοστολογημένη, τελεί σε παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και σε κάθε περίπτωση καταλήγει άνευ ετέρου ζημιογόνος και αποκλειστέα κατά τον όρο 2.4.6.α και θ' στο τμήμα 5.

Άρα, όλοι οι ανωτέρω καθ' ων είναι αποκλειστέοι από τα καθ' έκαστον ως άνω οριζόμενα τμήματα συμμετοχής τους, ασχέτως λοιπών βάσεων απόρριψής τους.

5. Επειδή, όσον αφορά τον στρεφόμενο κατά της αποδοχής της .... στο 1^ο τμήμα της διαδικασίας, επιπλέον ισχυρισμό της προσφυγής, περί μη υπολογισμού ωρών απαιτούμενης εργασίας, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης, κατ' ενσωμάτωση του άρ. 68 Ν. 3863/2010 ορίζει ότι «Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, επί ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική προσφορά τους σύμφωνα με το υπόδειγμα του Παραρτήματος IV της παρούσας, πέραν του συμπληρωμένου και υπογεγραμμένου έντυπου οικονομικής προφοράς να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ακόλουθα στοιχεία του άρθρου 68 παρ 1 Ν.3863/2010(Α' 115), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει : α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στη σύμβαση. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι, αντίγραφο της οποίας, υποχρεούνται να επισυνάψουν εντός του φακέλου της οικονομικής προσφοράς. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτώντων εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.», ενώ το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I της διακήρυξης ορίζει τις εξής απαιτήσεις ωραρίων εκτέλεσης της σύμβασης για το τμήμα 1 «ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΜΗΜΑ 1. Φύλαξη .... ..: ΜΗΝΕΣ 24, 1. Καθημερινά από 15:00 έως 7:00, 2. Αργίες – Σαβ/κυριακα Από 9:00-9:00, Φύλαξη των βοηθητικών γηπέδων επί της οδού ... . & ... ΜΗΝΕΣ 24 1.

Καθημερινά από 16:00 έως 22:00 24 2 Αργίες – Σαβ/κυριακα Από 8:00-15:00 και από 15:00-22:00». Επομένως, για τη φύλαξη του .... απαιτήθηκαν για τις καθημερινές 8 πρωινές/απογευματινές και 8 νυκτερινές ώρες εργασίας και για Σάββατα, Κυριακές και αργίες 16 πρωινές/απογευματινές και 8 νυκτερινές ώρες. Για τη φύλαξη βοηθητικών χώρων απαιτήθηκαν για τις καθημερινές 6 πρωινές/απογευματινές ώρες και για Σάββατα, Κυριακές και αργίες 14 πρωινές/απογευματινές ώρες (ανά ημέρα). Στο έγγραφο ανάλυσης κόστους προσφοράς του, ο ως άνω καθ' ου, στο επιμέρους κεφάλαιο ανάλυσης εργατικού κόστους εκθέτει και υπολογίζει σύνολο εργατικού κόστους με εργοδοτικές εισφορές για τους 24 μήνες εκτέλεσης, 140.552,24 ευρώ. Το ποσό αυτό προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο εργατικού κόστους 114.545 ευρώ (στο οποίο προσθέτει τις ασφαλιστικές εισφορές και εισφορές υπέρ ΕΛΠΚ), το δε σύνολο εργατικού κόστους προκύπτει από την πρόσθεση κόστους αντικατάστασης δώρων και επιδόματος αδείας, επί συνόλου «μισθών και προσαυξήσεων» 89.651,60 ευρώ. Το κονδύλι συνόλου «μισθών και προσαυξήσεων» προκύπτει κατά τον πίνακα αυτό, από την πρόσθεση 75.104,64 ευρώ που προκύπτουν ως γινόμενο 4,72 ισοδυνάμων μισθωτών Χ 663 μηνιαίων βασικών αποδοχών Χ 24 μήνες και (4.011,84+827,84+4732,62+3888,52+1092,14) προσαυξήσεων νυκτερινής εργασίας κατά τις καθημερινές και τα Σάββατα και πρωινής/απογευματινής και νυκτερινής εργασίας κατά τις Κυριακές και αργίες με βάση αποκλειστικά τις ώρες που προβλέπονται για τη φύλαξη του .... και όχι των βοηθητικών χώρων. Οι ώρες φύλαξης των βοηθητικών χώρων δεν περιλαμβάνονται στον παραπάνω πίνακα υπολογισμού προσαυξήσεων αμοιβής, επιπλέον των βασικών αποδοχών απασχόλησης με βάση τους ισοδύναμους εργαζόμενους, ο αριθμός των οποίων (4,72) ουδόλως προβάλλεται ως μη επαρκής για την κάλυψη των ωρών φύλαξης των βοηθητικών χώρων. Οι ώρες φύλαξης βοηθητικών χώρων δεν περιλαμβάνουν νυκτερινές ώρες κατά τα ανωτέρω και άρα, δεν τίθεται θέμα συμπερίληψης στον πίνακα υπολογισμού προσαυξήσεων, ωρών νυκτερινής εργασίας για τους βοηθητικούς χώρους, ενώ άλλωστε, σαφώς δεν χρειαζόταν η συμπερίληψη των πρωινών/απογευματινών ωρών Σαββάτων

και καθημερινών, περί φύλαξης βοηθητικών χώρων σε αυτό τον πίνακα. Τούτο, αφού προφανώς οι πρωινές/απογευματινές ώρες καθημερινών και Σαββάτων δεν τυγχάνουν προσαυξημένης αμοιβής και η εκ του καθ' ου, στον πίνακα αυτό, αναφορά ωρών πρωινών/απογευματινών ωρών φύλαξης του .... (χωρίς τις επιπλέον ώρες για βοηθητικούς χώρους) είναι άνευ σημασίας, αφού οι επί αυτών προσαυξήσεις είναι (όπως και καταγράφονται σε αυτό τον πίνακα) ως μηδενικές και η όποια περί των πρωινών/απογευματινών ωρών καθημερινών/Σαββάτων αμοιβή ενσωματώνεται στις μηνιαίες αποδοχές, δηλαδή τους μισθούς των ισοδυνάμων εργαζομένων (ο αριθμός των οποίων υπολογίστηκε επί τη βάσει χρόνου συνολικής ανά μήνα απασχόλησης, χωρίς ο προσφεύγων να αμφισβητεί τον εκ του καθ' ου υπολογισμό των ισοδυνάμων εργαζομένων και την εξ αυτού του αριθμού κάλυψη και των ωρών απασχόλησης για τους βοηθητικούς χώρους). Πλην όμως, κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, το τμήμα 1 περιλαμβάνει και απαιτεί απασχόληση για φύλαξη βοηθητικών χώρων, σε πρωινές/απογευματινές ώρες και συγκεκριμένα 14 τέτοιες ώρες ανά ημέρα, κατά τις αργίες και τις Κυριακές (αλλά και τα Σάββατα, όμως για αυτά, η πρωινή/απογευματινή εργασία δεν τυγχάνει προσαυξημένης αμοιβής και άρα, είναι μισθολογικά αδιάφορα, αφού ενσωματώνεται ο περί αυτών χρόνος/αποδοχές στους ισοδύναμους εργαζόμενους), ώρες που σαφώς τυγχάνουν προσαυξημένης αμοιβής και δη, 75% επί του ωρομισθίου. Σε διάστημα δε 24 μηνών που διαρκεί η σύμβαση και για το οποίο έπρεπε να κοστολογηθεί η προσφορά, σαφώς περιλαμβάνονται 104 Κυριακές τουλάχιστον (αφού κάθε έτος περιλαμβάνει πάνω από 52 πλήρεις εβδομάδες και αναγκαία τουλάχιστον 52 Κυριακές), πέραν των αργιών, για καθεμία δε εξ αυτών των ημερών απαιτούνται 14 ώρες πρωινής/απογευματινής εργασίας ειδικώς για τους βοηθητικούς χώρους. Ο δε καθ' ου υπολόγισε τις προσαυξήσεις αμοιβής στον πίνακά προσαυξήσεων ανωτέρω και δη, στο ειδικότερο μέρος περί προσαυξήσεων για εργασία σε Κυριακές και αργίες, με βάση 13+3 (09.00-22.00 και 06.00-09.00) πρωινές/απογευματινές ώρες με αμοιβή προσαυξανόμενη κατά 75% και 8 (22.00-06.00) νυκτερινές ώρες προσαυξανόμενης κατά 75% αμοιβής, καταλήγοντας σε αποτέλεσμα προσαυξήσεων αμοιβής για Κυριακές

και αργίες, 4.732,62 ευρώ για ώρες 09.00-22.00, 3.882,52 ευρώ για ώρες 22.00-06.00 και 1.092,14 ευρώ για ώρες 06.00-09.00. Άρα, κοστολόγησε τις προσαυξήσεις Κυριακών-αργιών με βάση αποκλειστικά τις κατά τις Κυριακές-αργίες ώρες απασχόλησης που αφορούν τη φύλαξη του .... (αφού οι παραπάνω απαιτήσεις σε ώρες και η κατανομή τους σε επιμέρους ωράριο αντιστοιχεί ακριβώς στην κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι περιγραφή ωραρίων και απαιτούμενων ωρών απασχόλησης Κυριακών-αργιών για το στάδιο και μόνο), χωρίς να υπολογίσει προσαυξήσεις αμοιβής για την κατά τις Κυριακές/αργίες απασχόληση για τους βοηθητικούς χώρους, δηλαδή χωρίς να υπολογίσει προσαυξήσεις αμοιβής (με συντελεστή προσαύξησης 75%) για τις (πρωινές/απογευματινές) 14 ώρες φύλαξης βοηθητικών χώρων σε Κυριακές/αργίες. Επομένως, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του πρώτου παρεμβαίνοντα ως άνω καθ' ου και της αναθέτουσας, εν προκειμένω ουδόλως η παραπάνω παράλειψη στερείται κοστολογικών συνεπειών ούτε το κόστος απασχόλησης βοηθητικών χώρων εξαντλείται δια του αριθμού των ισοδυνάμων εργαζομένων, δια του οποίου υπολογίζεται μόνο το μέρος εργατικού κόστους που αφορά τις μηνιαίες αποδοχές και όχι εκείνο που αφορά τις προσαυξήσεις αμοιβής λόγω εργασίας σε ώρες και ημέρες προσαυξανόμενης αμοιβής, κονδύλι που διακριτά υπολογίστηκε (χωρίς τη λήψη υπόψη των ωρών προσαυξανόμενης αμοιβής για τη φύλαξη βοηθητικών χώρων) και προστέθηκε στο εκ των μηνιαίων μισθών των ισοδυνάμων εργαζομένων κόστος (και εκ του αθροίσματος υπολογίστηκαν περαιτέρω, κόστη αντικατάστασης, δώρων, επιδόματος αδείας και εν τέλει αναλογουσών σε όλο το εργατικό κόστος, εισφορών). Ούτε προφανώς τα ανωτέρω αναιρούνται από το ότι στην ίδια ανάλυση, ο παραπάνω καθ' ου πρώτος παρεμβαίνων αναφέρει ότι «α) Αριθμός των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο: 4,72 άτομα με τα ρεπό σε πλήρη απασχόληση Ανάλυση : • Στάδιο : Εργάσιμες ημέρες : Ένα (1) πόστο φύλαξης x 16 ώρες εργασίας την ημέρα x 4,833 ημέρες εργασίας την εβδομάδα (365-113 Σάβ-Κυρ.&Αργ = 252μέρες/52,14 εβδομάδες το έτος) = 77,328 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζομένου την εβδομάδα = 1,93 φύλακες Σαββατοκύριακα και Αργίες : Ένα (1) πόστο φύλαξης x 24 ώρες

εργασίας την ημέρα x 2,167 ημέρες εργασίας την εβδομάδα (113 Σάβ-Κυρ.&Αργ /52,14 εβδομάδες το έτος) = 52,01 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζομένου την εβδομάδα = 1,3 φύλακες • Βοηθητικά γήπεδα : Εργάσιμες ημέρες : Ένα (1) πόστο φύλαξης x 6 ώρες (16:00-22:00) εργασίας την ημέρα x 4,833 ημέρες εργασίας την εβδομάδα (365-113 Σάβ-Κυρ.&Αργ = 252μέρες/52,14 εβδομάδες το έτος) = 29 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζομένου την εβδομάδα = 0,73 φύλακες Σαββατοκύριακα και Αργίες : Ένα (1) πόστο φύλαξης x 14 ώρες (08:00-15:00 & 15:00-22:00) εργασίας την ημέρα x 2,167 ημέρες εργασίας την εβδομάδα (113 Σάβ-Κυρ.&Αργ /52,14 εβδομάδες το έτος) = 30,34 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζομένου την εβδομάδα = 0,76 φύλακες», αφού ούτως υπολογίζει τους ισοδύναμους εργαζόμενους δια των οποίων υπολόγισε μεν το κονδύλι του κόστους βασικής μισθοδοσίας, το οποίο όμως συνιστά μέρος του κονδυλίου «σύνολο μισθών και προσαυξήσεων», ακριβώς διότι σε αυτό προστίθενται και οι προσαυξήσεις, προσαυξήσεις που δεν υπολογίστηκαν για την προσαυξημένης αμοιβής απασχόληση στους βοηθητικούς χώρους. Οι δε βοηθητικοί χώροι καλύπτονται μισθολογικά, μόνο όσον αφορά το κόστος μηνιαίας μισθοδοσίας χωρίς τις προσαυξήσεις όμως των ωρών Κυριακής και αργιών. Επιπλέον, κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης απαιτείται μεν να αναφερθούν οι ώρες και ημέρες εργασίας του προσωπικού, που τυχόν δύνανται να προκύψουν και εκ της ανωτέρω έκθεσης ωρών εργασίας, που περιλαμβάνει και τους βοηθητικούς χώρους. Πλην όμως, πρέπει ταυτόχρονα κατά τον ίδιο όρο και κατά το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς, να υπολογιστούν και δη ορθώς, τα κόστη αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών, το δε πρόβλημα που προκύπτει εκ της παραπάνω παράλειψης αναφοράς των ωρών φύλαξης βοηθητικών χώρων στον πίνακα ανάλυσης εργατικού κόστους της ανάλυσης οικονομικής προσφοράς του καθ' ου, ανάγεται προεχόντως σε μη υπολογισμό των ωρών φύλαξης βοηθητικών χώρων, ως ώρες προσαυξανόμενης αμοιβής και άρα, σε υποκοστολόγηση των πλέον βασικών αποδοχών, προσαυξήσεων αμοιβής λόγω εργασίας σε Κυριακές και αργίες και άρα, εν όλω υποκοστολόγηση της προσφοράς. Τούτο το ζήτημα δεν

διασώζεται δια της εντός του ιδίου έγγραφου, εν συνεχεία έκθεσης ωρών εργασίας προς υπολογισμό ισοδύναμων εργαζομένων για όλο το τμήμα 1. Αυτό διότι οι ισοδύναμοι εργαζόμενοι κατά την παραπάνω έκθεση του καθ' ου, υπολογίζονται με βάση τον αριθμό ωρών απασχόλησης στο στάδιο και τους βοηθητικούς χώρους, χωρίς όμως να ενσωματώνουν και τις προσαυξήσεις αμοιβής. Ακριβώς προς τούτο άλλωστε, κατά το ίδιο έγγραφο, οι προσαυξήσεις αμοιβής υπολογίστηκαν διακριτά και προστέθηκαν στο γινόμενο βασικών αποδοχών των ισοδύναμων εργαζομένων (δηλαδή 24 μήνες X 4,72 ισοδύναμους εργαζόμενους X 663 ευρώ βασικού μηνιαίου μισθού), δηλαδή ακριβώς επειδή οι προσαυξήσεις αμοιβής δεν συμπεριλαμβάνονται στις μηνιαίες βασικές αποδοχές του υπολογισθέντος αριθμού ισοδύναμων εργαζομένων. Επομένως, συντρέχει υποκοστολόγηση συνιστάμενη στον μη υπολογισμό των προσαυξήσεων των ωρών πρωινής/απογευματινής εργασίας Κυριακών και αργιών, για τη φύλαξη των βοηθητικών χώρων, ήτοι 14 τέτοιων ωρών, προσαυξανόμενων κατά 75% για κάθε τέτοια ημέρα (Κυριακή ή αργία) εντός των 24 μηνών διάρκειας της σύμβασης. Ο ίδιος δε ο καθ' ου πρώτος παρεμβαίνων κατά τον ανωτέρω υπολογισμό ισοδυνάμων εργαζομένων, υπολογίζει και λαμβάνει υπόψη 113 Σάββατα-Κυριακές-αργίες για τις 52,14 εβδομάδες κάθε έτους, δηλαδή 113 Σάββατα-Κυριακές-αργίες κάθε έτους. Τα αναλογούντα Σάββατα είναι τουλάχιστον 52 και κατά μέγιστο 53, κατά μέσο δε όρο, 1 Σάββατο ανά αναλογούσα εβδομάδα (κατά τους υπολογισμούς του καθ' ου) και άρα, οι Κυριακές-αργίες κατά τους υπολογισμούς του ανέρχονται κατ' έτος σε $113-52,14=60,86$ (εκ των οποίων τουλάχιστον 52 Κυριακές, βλ. ανωτέρω) και για τους 24 μήνες σε $2 \times 60,86=121,72$ Κυριακές και αργίες. Ο ίδιος ο καθ' ου στην ανάλυση εργατικού του κόστους, υπολογίζει ωρομισθίο 3,978 ευρώ και άρα, η προσαύξηση (75% επί του ωρομισθίου) πρωινής/απογευματινής εργασίας Κυριακών/αργιών, ανέρχεται σε $75\% \times 3,978=2,9835$ ευρώ προσαύξησης ανά ώρα. Ακόμη και αν ληφθούν υπόψη οι κατ' ελάχιστον $52 \times 2=104$ Κυριακές που αντιστοιχούν σε αυτούς τους 24 μήνες, οι αναλογούσες ώρες φύλαξης βοηθητικών χώρων ανέρχονται $14 \times 104=1.456$ πρωινές/απογευματινές ώρες, που αντιστοιχούν σε προσαύξηση αμοιβής

(επιπλέον της αναλογούσας εκ του βασικού μισθού 663 ανά εργαζόμενο ανά μήνα) $1.456 \text{ ώρες} \times 2,9835 \text{ ευρώ ανά ώρα} = 4.343,976 \text{ ευρώ}$, ποσό μείζον και υπερβαίνον ακόμη και το άθροισμα διοικητικού κόστους και εργολαβικού κέρδους (1.385 και 480 ευρώ αντίστοιχα και 1.865 ευρώ αθροιστικά) για το τμήμα 1, τούτο δε αποκλειστικά για τις Κυριακές και μάλιστα 52 κατ' έτος, χωρίς να ληφθούν υπόψη αργίες (και σαφώς, οι αναλογούσες αληθώς ημέρες υπολογισμού 75% προσαύξησης για πρωινή/απογευματινή εργασία, είναι περισσότερες, λαμβανομένων υπόψη αργιών, βλ. αμέσως κατωτέρω). Αν δε ληφθεί υπόψη η κατά τους υπολογισμούς του ίδιου του καθ' ου αναλογία Κυριακών-αργιών, βλ. ανωτέρω, ήτοι 60,86 ημέρες ανά 12 μήνες ή 121,72 ημέρες συνολικά στους 24 μήνες της σύμβασης, οι αναλογούσες ώρες είναι $14 \times 121,72 = 1.704,08 \text{ ώρες}$ προσαυξανόμενης αμοιβής και η προσαύξηση αμοιβής ανέρχεται σε $1.704,08 \text{ ώρες} \times 2,9835 \text{ ευρώ/ώρα} = 6.778,83 \text{ ευρώ}$, ήτοι ποσό εισέτι μεγαλύτερο και πολλαπλάσιο του αθροίσματος διοικητικού κόστους και κέρδους του πρώτου παρεμβαίνοντα για το τμήμα 1.

Η δε παραπάνω κοστολογική παράλειψη καταλήγει σε υποκοστολόγηση κατά 6.778,83 ευρώ ειδικώς επί του κονδυλίου «σύνολο μισθών και προσαυξήσεων» της ανάλυσης εργατικού κόστους του πρώτου παρεμβαίνοντος, κονδύλι που συνιστά ένα ενδιάμεσο βήμα υπολογισμού του εργατικού και ασφαλιστικού του κόστους, με συνέπεια η ως άνω υποκοστολόγηση να καταλήγει σε ακόμη μεγαλύτερη υποκοστολόγηση σε επίπεδο συνολικού εργατικού, ως και ασφαλιστικού κόστους. Ειδικότερα, επάγεται υποκοστολόγηση του εργατικού και περαιτέρω, του εξ αυτού, εξαρτώμενου ασφαλιστικού κόστους προσφοράς του καθ' ου στο τμήμα 1 και δη, όχι μόνο διότι υποκοστολογεί το επιμέρους κονδύλι «μισθών και προσαυξήσεων», αλλά και κάθε περαιτέρω εκ του τελευταίου εξαρτώμενο κονδύλι αποδοχών, ήτοι δώρα, επίδομα αδείας, κόστος αντικατάστασης, τα οποία όλα υπολογίζονται επί των τακτικών αποδοχών (δηλαδή των μηνιαίων αποδοχών/μισθών προσαυξημένων κατά τις αναλογούσες προσαυξήσεις, ήτοι επί της μηνιαίας αναλογίας του συνόλου μισθών και προσαυξήσεων που υπολογίστηκαν στον ίδιο πίνακα για τους 24 μήνες), όπως άλλωστε ορθώς

καταρχήν έπραξε και ο καθ' ου (βλ. επί παραδείγματι Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, που συνίστανται στο $1/12^ο$ και $1/24^ο$ αντίστοιχα, ήτοι αφού τα δώρα αφορούν 2 έτη, $2X(1/24)$ και $2X(1/2 \times 24)$ του ποσού 89.651,60 ευρώ, ήτοι του «συνόλου μισθών και προσαυξήσεων» κατά τον ως άνω πίνακα, επί 1,041667, όπως προβλέπεται εκ του νόμου για τα δώρα). Άρα, καταλήγει σε υποκοστολογημένο συνολικά εργατικό κόστος και άρα, δια μόνου του ανωτέρω λόγου, σε υποκοστολόγηση και των επί αυτών εργοδοτικών εισφορών, ασχέτως μάλιστα, ποσοστού υπολογισμού τους και κατ' αποτέλεσμα και σε υποκοστολογημένο άθροισμα εργατικού και ασφαλιστικού κόστους. Περαιτέρω, δεδομένου ότι το σύνολο εργατικού κόστους υπολογίστηκε σε 114.545 ευρώ, με βάση 89.651,60 ευρώ συνόλου κόστους μισθών και προσαυξήσεων (και με πρόσθεση κόστους δώρων, επιδόματος αδείας και κόστους αντικατάστασης) και άρα, στο σύνολο μισθών και προσαυξήσεων προστέθηκε ποσό που αναλογεί στο 27,7668% ($[(114.545-89.651,60)/89.651,60]$) του «συνόλου μισθών και προσαυξήσεων, με συνέπεια το «σύνολο εργατικού κόστους» να ανέρχεται στο 127,7668% του «συνόλου μισθών και προσαυξήσεων», αλλά και δεδομένου ότι κατά τα παραπάνω προέκυψε υποκοστολόγηση του «συνόλου μισθών και προσαυξήσεων» κατά 6.778,83 ευρώ, προκύπτει ότι η εν τέλει αναλογούσα υποκοστολόγηση σε επίπεδο συνολικού «εργατικού κόστους» (ήτοι μετά της αναλογίας δώρων, επιδόματος αδείας και κόστους αντικατάστασης), ανέρχεται σε $127,7668\% \times 6.778,83 = 8.661,096$ ευρώ, ενώ λαμβανομένου υπόψη ότι ο καθ' ου έλαβε υπόψη 22,54% συντελεστή ασφαλιστικών εισφορών (ασχέτως ορθότητας τούτου), η εκ τούτου υποκοστολόγηση ασφαλιστικών εισφορών ανέρχεται σε $22,54\% \times 8.661,096 = 1.952,211$ ευρώ και άρα, η συνολική υποκοστολόγηση σε επίπεδο εργατικού και ασφαλιστικού κόστους ανέρχεται σε $8.661,096 + 1.952,211 = 10.613,31$ ευρώ (ποσό σημειωτέον, πολλαπλάσιο του υπολογισθέντος κέρδους, αλλά και του διοικητικού κόστους) και τούτο, ακόμη και υπό τον συντελεστή ασφαλιστικών εισφορών που χρησιμοποίησε ο πρώτος παρεμβαίνων. Εξάλλου, απαραδέκτως ο πρώτος παρεμβαίνων προβάλλει έλλειψη εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντα για τους συναφείς ισχυρισμούς της προσφυγής του, λόγω

επικαλούμενου υπολογισμού του μισθοδοτικού κόστους σε επίπεδα χαμηλότερα από τα κατά τον πρώτο παρεμβαίνοντα προσήκοντα λόγω του ότι έπρεπε να υπολογίσει τις μηνιαίες αποδοχές με βάση 663 και όχι 650 ευρώ, αφού ουδόλως τέτοια αιτίαση ταυτίζεται με κάποιον αντίστοιχο ισχυρισμό που περιλαμβάνει η προσφυγή (αφού οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα αφορούν τον εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος μη υπολογισμό των ωρών απασχόλησης στους βοηθητικούς χώρους στον πίνακα προσαυξήσεων και όχι εσφαλμένο υπολογισμό του μηνιαίου βασικού μισθού) και άλλωστε, η παρέμβαση δεν συνιστά παραδεκτό μέσο προβολής παρανομιών της προσφοράς του προσφεύγοντα, ουδόλως δε εμποδιζόταν κάθε διαγωνιζόμενος να προσβάλει την προσφορά του αποδεκτού προσφεύγοντος. Επιπλέον, οι ισχυρισμοί αυτοί (που προβάλλουν ότι η από 8-12-2021 προσφορά του προσφεύγοντα έπρεπε να λάβει υπόψη μηνιαίο μισθό 663 και όχι 650 ευρώ, λόγω του ότι ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων είχε από 26-7-2021 εξαγγείλει την αύξηση) είναι και κατ' ουσία αβάσιμοι, αφού αφενός οι κυβερνητικές εξαγγελίες δεν φέρουν κανονιστικό περιεχόμενο ούτε παράγουν νομική δεσμευτικότητα για την υλοποίηση αυτών και δη, το συγκεκριμένο χρονικό σημείο της, αφετέρου η αύξηση του κατώτατου μισθού επήλθε με την ΥΑ 107675/27.12.2021, ήτοι μετά τη λήξη υποβολής των νυν προσφορών στις 8-12-2021. Επομένως, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντος περί εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος λανθασμένου υπολογισμού ωρών για το τμήμα 1, ο οποίος λανθασμένος υπολογισμός συμπαρασύρει το εργατικό του κόστος σε παράνομο υπολογισμό, εν τέλει και προς τούτο η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος στο τμήμα 1 είναι αυτοτελώς αποκλειστέα για τους ανωτέρω κατά τη νυν σκέψη λόγους, οι οποίοι συγκροτούν ουσιώδη και μείζονα υποκοστολόγηση του εργατικού ασφαλιστικού κόστους, παράβαση του όρου 2.4.4 και του όρου 2.4.6.α-θ' της διακήρυξης, ως και παράβαση των κατά τους όρους 1.7.α και 4.3.1 της διακήρυξης, υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα περί συμμόρφωσης με την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία, συνεπεία δε άλλωστε τούτων, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι και κατά μείζονα λόγο και ζημιογόνος.

6. Επειδή, όσον αφορά τον στρεφόμενο κατά της αποδοχής της .... στο 5^ο τμήμα της διαδικασίας, επιπλέον ισχυρισμό της προσφυγής, περί μη υπολογισμού της ΕΛΠΚ, όπως προκύπτει από το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς που υπέβαλε και την ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, υπολόγισε στα πεδία περί ασφαλιστικών εισφορών τις υπέρ του ΙΚΑ εισφορές, χωρίς καμία εκεί μνεία περί ΕΛΠΚ, περαιτέρω δε, κατέλειπε κενό το πεδίο περί εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, ενώ δεν προκύπτει και ουδόλως αναφέρει ότι υπολόγισε αυτό το κόστος, ως αναλογεί στους 1,4 ισοδύναμους εργαζομένους που αναφέρει στην προσφορά του, σε άλλο πεδίο του κόστους του. Επομένως, δεδομένου ότι η υπέρ ΕΛΠΚ εισφορά, συνιστά εργοδοτική υποχρέωση κατ' άρ. 34 Ν. 4144/2013 και κατά την υπ' αριθ. 49/2013 Εγκύκλιο του ΙΚΑ (αριθ. πρωτ. Ε20/2/2-8-2013), η προσφορά της .... για το 5^ο τμήμα τελεί σε ουσιώδη πλημμέλεια, υποκοστολόγηση και παράβαση του όρου 2.4.4 και του όρου 2.4.6.α και είναι ως εκ τούτου και για την παραπάνω αυτοτελή βάση αποκλειστέα στο τμήμα 5, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα.

7. Επειδή, επομένως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής στα ανωτέρω αντιστοίχως καθ' έκαστο καθ' ου, τμήματα, των παρεμβαινόντων και των οικονομικών φορέων ....., ..., ... (πλην του τμήματος 6) και ....., παρέλκει δε προς τούτο η εξέταση των λοιπών επιπλέον κατ' αυτών ισχυρισμών της προσφυγής. Να απορριφθεί δε η προσφυγή, καθ' ο μέρος απαραδέκτως στρέφεται κατά της .... .., όσον αφορά το τμήμα 6 βλ. σκ. 2 και καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της .... .. στο τμήμα 3. Να απορριφθούν οι Παρεμβάσεις. Να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες, καθ' ο μέρος η πρώτη εξ αυτών (322/2022) και η δεύτερη εξ αυτών (442/2022) κατ' ενσωμάτωση της πρώτης, έκριναν την αποδοχή των ανωτέρω παρεμβαινόντων και των λοιπών καθ' ων στα ανωτέρω αντιστοίχως τμήματα.

8. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τις Παρεμβάσεις.

Ακυρώνει τις με αρ. 322/7-6-2022 και με αρ. 442/20-7-2022 Αποφάσεις Οικονομικής Επιτροπής, καθ' ο μέρος στο τμήμα 1 κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των .... – ..., ..., ..., ..., ..., ... και ... ., στο τμήμα 2, κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των .... (....) .... (....) .... (....) – ... ., ... ΕΤΑΙΡΕΙΑ ... ., ... ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ... και ... ., στο τμήμα 3 της ...., στο τμήμα 4 των .... και ... ., ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ... ., στο τμήμα 5 των .... ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ... ., ... και .... και στο τμήμα 6, ... (....) .... (....) .... (....) – ..., ... και ... .

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 5-9-2022 και εκδόθηκε στις 16-9-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΛΑΣ